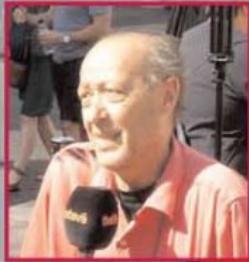

I'URC

**una revista
castellera**

www.castellersdebarcelona.cat

**número 42,
setembre 2019**

**Ens deixa el
Cinto Lleixà**

50 anys després

Als primers cursos de comunicació t'ensenyen que per a que hi hagi comunicació cal un emissor i un receptor, però per a que aquesta sigui positiva hi ha d'haver un *feedback*, és a dir, que tant emissor com receptor puguin retornar informació i fer-la fluïda.

Les noves tecnologies ens permeten molt sovint comunicar, però no intercomunicar-nos, llencem missatges a través de Twitter, Instagram o altres xarxes però la majoria de vegades queda en un *like* o en la majoria dels casos en el silenci.

Des de l'URC sempre hem volgut que hi hagués una intercomunicació entre els integrants de la Colla, que cada casteller, al marge de les seves capacitats de redacció o de coneixement de l'idioma, pogués comunicar allò que sentia o que el nequitejava. Al llarg d'aquests 42 números hem donat veu a centenars de castellers i castelleres que lliurement han escrit allò que pensaven sense cap pressió ni control per part del Consell de Redacció.

Al llarg dels 50 anys d'història de la Colla han estat nombroses les publicacions que han sorgit com a eines comunicatives; cap però, amb una vida tan llarga com la que teniu a les mans.

Us animem a que feu servir l'URC com a eina dinamitzadora de la Colla, com a eina on expressar tot allò que penseu o que us preocupa, sabent que en aquest paradís de llibertat d'expressió podreu fer-ho.

Encarem la segona part de la temporada, i ho hem de fer conscients de que estem en el 50è. Només el nostre esforç, l'esforç de cada casteller i castellera individualment, el de tots i cadascú de nosaltres, farà que acabem al novembre amb l'alegria d'una gran temporada. Desenrotllem la faixa, arremanguem-nos les camises, fem força, donem pit i amunt!

Consell de Redacció:

Assumpta Durà, Toni Mañané, Xavier Martí, Frederic Planas, Jaume Plana, Robert Saugar, Albert Tarragó i Sandra Vilaseca

Col·laboradors:

Marius Arias, Rosa Alemany, Jordi Bou, Rafa Caballero, Daniel Dávila, M. Assumpta Durà, Agustí Forné, Sofia García, Joan Pau Girol, Jordi Guirado, Paco Igual, "Txory" Lleixà, José Luis López, Frederic Planas, Toni Mañané, Carlos Maroño, Albert Mateo, Xavier Martí, Jaume Montolio, Vanessa Mula, Laia Muñoz, Eduard París, Laura Ramí, Pere Rovira, Pau Salas, Robert Saugar, Germán Simón, Afra Suárez, David Tarrats, Helena Tarrats, Sara Tarrats, Sandra Vilaseca i Peter Wilson

Fotografia i grafismes:

Xavi Ariza, Imma Espigol, Toni Guasch, Gabri Guzmán, Carla Henríquez, Eduard París, Eloi Martínez, Natàlia Mocholi, Fons arxiu Jordi Morell, Albert Monsalve, Vanessa Mula, Carla Henríquez Sendero, Jordi Torrens

Correcció:

Maria Assumpta Durà, Mery Mañané i Consorci per la Normalització Lingüística

Maquetació:

Frederic Planas

Edita:

Castellers de Barcelona

Impressió:

Empòriumgràfic

URC:

urc@castellersdebarcelona.cat

Castellers de Barcelona

C/ Bilbao, 212-214 - 08018 Barcelona
Tel./fax/cont. 93 498 27 28 - Mòbil 609 32 77 56
colla@castellersdebarcelona.cat

El Consell de Redacció no es fa responsable de les opinions reflexades en els articles dels seus col·laboradors.

Fotografia principal de la portada:

Pilar commemoratiu dels 50 anys del pilar aixecat al Vendrell el 8 de juny de 1969. Plaça de Sant Jaume de Barcelona, 8 de juny de 2019.

l'URC

una revista castellera

SUMARI - EDITORIAL**EL RACÓ DEL CAP DE COLLA**

Jaume Montolio

JA HI SOM

Afra Suárez

ACTES DEL 50è ANIVERSARI

Robert Saugar i Eduard París

EQUITAT I CASTELLS

Sandra Vilaseca

EL RACÓ DEL CAP DE CANALLA

"Txory Lleixà"

COM VIUEN ELS CASTELLS... ELS LATERALS

Maria Assumpta Durà i Guimerà

ACTUACIONS CASTELLERES 2019 (1a part)**ENTREVISTA: GERMÁN SIMÓN**

Toni Mañané

AIXÍ SE'NS VEU

Robert Saugar

UN SOMNI FET REALITAT

Agustí Forné

JA FA VINT ANYS

Frederic Planas

LA CANALLA PINTA

Sofia García

LA CANALLA DIU...

Laia Muñoz Sarasa

PASSATEMPS

Robert Saugar

RECORDANT

Maria Assumpta Durà i Guimerà, Frederic Planas,

Pere Rovira i Peter Wilson42

EL DIA QUE EL CLOT I SANT MARTÍ VAN MORIR

Xavier Martí

AHIR CASTELLERS, AVUI POLÍTICS

Toni Mañané

El racó del cap de colla

Jaume Montolio, cap de colla

Aquest primer tram ha estat una muntanya russa, amb l'inici de temporada semblava que seria una temporada molt bona, o almenys això ens pensàvem, però després d'un inici on tornàvem a fer el 4 de 8 per Santa Eulàlia els castells varen costar una mica massa en arribar, però tot i això les proves anaven sortint.

Ens va costar molt ajuntar els tres castells de la "clàssica", però un cop els varem tenir ja no els hem abandonat, encara que per diverses circumstàncies també s'ha de dir que ens ha costat ajuntar-los en una mateixa diada.

L'Aniversari semblava que seria el punt d'inflexió cap endavant i va ser tot el contrari, varem ensopegar amb el 4 de 9 amb folre i la moral de la Colla va baixar molt, i el resultat ha estat que fins a la darrera diada del primer tram no hem pogut fer la primera tripleta de 8.

Això sí, crec que ha estat molt i molt celebrada per tots, perquè només nosaltres sabem el que ens ha costat; ara toca descansar, carregar les bateries i fer un segon tram de les dimensions que ens mereixem.

Per altra banda els actes del 50è Aniversari han anat tots molt bé: la Diada de Colles Filloles, el passí dels

documentals, el concurs fotogràfic, la recepció al Palau de Generalitat, el retrobament amb alguns dels fundadors i antics castellers a la diada d'aniversari, etc. Ara en el segon tram segueixen els actes i vindran l'exposició dels 50 anys de la Colla, els premis del concurs de fotografia, seguirem fent els pilars pel llibre del 50è i esperem que també arribi el gran sopar de gala on tots i totes hem de gaudir de la gran temporada que haurem fet.

Visca els Castellers de Barcelona! i per part meva, res més.

El Jaume Montolio i el Ramon Gil amb el president Torra a Sarrià

Ja hi som

Afra Suárez Casanellas

Des de fa més d'un any, un grup de gent ens hem anat reunint per a preparar actes i actuacions que ens facin trempar com mai en un aniversari tan especial; 50 anys no es fan cada dia!

La nostra colla és un xic estranya; costa molt que la gent es mogui per a fer coses, però sembla que un cop ho tens encarrilat, ens animem i hi posem tots el coll perquè surti tot bé, i això t'engresca a pensar bestieses en què saps que la gent col·laborarà sense problema.

Tot i que han quedat coses pendents, no es pot fer tot el que voldríem, crec que les activitats que s'estan fent són una gran mostra del potencial que tenim quan fem bé les coses. Que hi hagi gent amb l'ener-

gia del Monto o de la Mery, això fa que, quan no surt res, miris endavant i tornis a començar.

Varem començar plantejant-nos un viatge a l'estrange, una exposició de fotos, una gran diada amb totes les colles que hem apadrinat durant aquests anys, un mural a la paret, un sopar de gala, una diada d'Aniversari impressionant amb una gran festa, unes jornades dedicades a la dona en el món casteller i assajos especials, per dir-ne alguns. I també hem fet diferents productes de marxandatge que ens ajuden a ensenyar al món què i qui som, com els calendaris, les samarretes o les tasses.

Espero que gaudiu amb tot el que hem fet i farem, i que pugueu recordar aquest aniversari amb el mateix carinyo amb què ho farem nosaltres.

Actes del 50è Aniversari

Robert Saugar

Exposició *La nit de Sant Joan*

Aprofitant la implicació històrica de la nostra colla vers la festivitat de Sant Joan, amb la participació activa amb la Flama del Canigó i l'encesa de la foguera del barri del Clot-Camp de l'Arpa, no podíem deixar passar l'ocasió, amb motiu del nostre 50è Aniversari, d'acollir l'exposició itinerant *La nit de Sant Joan*, cedida pel Museu Etnològic de Barcelona.

Aquesta exposició recull de manera sintètica els orígens de la celebració del solstici d'estiu, i explica alguns dels ritus pagans que, amb les fogueres i falles de Sant Joan, buscaven augmentar la força del sol en el seu camí cap al solstici d'hivern.

Amb el foc com a eix vertebrador de l'exposició, s'explica l'origen de la festa amb els seus costums, els balls,

la gastronomia i la flora que, d'una manera o altra, queden interrelacionats entre si, guardint de màgia tota aquesta celebració.

L'exposició, que ha estat activa a les nostres instal·lacions des del dia 13 fins al diumenge 29 de juny, va estar presentada per l'Amadeu Carbó, folklorista i escriptor, amb una xerrada molt interessant sobre els orígens de la festivitat i sobre com s'ha mantingut al cap dels anys als Països Catalans.

Complementant l'exposició, el dijous 20 de juny, comptàvem també amb la participació del Toni Ayala, com a activista cultural i promotor de la Flama del Canigó, amb una xerrada-col·loqui sobre l'origen i el significat que la flama té com a ens dinamitzador en la cultura i tradicions del nostre país.

Xerrada del 13 de juny amb l'Amadeu Carbó (a la dreta)

Eduard París

La Colla, en pantalla gran

Entre les moltes coses que hem fet en aquest 50è Aniversari, hem preparat dos documentals commemoratius. I, per fer-ho bé, vam projectar-los tots dos en una sala de cinema, concretament als Cinemes Girona de Barcelona, el dissabte 6 d'abril de 2019 al matí.

El primer vídeo, "Vida castellera. 50 anys de la colla Castellers de Barcelona", el van realitzar alumnes de l'Institut Moisès Broggi en una activitat de cinema amb el cineasta David Gutiérrez i l'assessorament de la productora A Bao A Qu. A través del testimoni d'alguns membres de la Colla, filmats en les seves activitats quotidianes, arribem a conèixer com som i com vivim els castellers de Barcelona. Un cop acabada la projecció, alguns dels autors van explicar què en volien destacar.

El segon documental, "50 anys fent cultura. Castellers de Barcelona, 1969-2019", marca un recorregut històric de l'entitat a través d'entrevistes a alguns castellers: Nicolau Barquet, Pere Rovira Marcé, Txory Lleixà, Eva Calatayud, Òscar Montserrat "Tete", Jaume

Montolio, Cinta Lleixà, Sergi Garcia, Mery Mañané, Eduard París, Laia Garcia, Toni Mañané, Laia Catasús, Germán Simón, Jordi Planas i Carlos Maroño. Ha estat realitzat per Eduard París i gravat amb la col·laboració de Betevé.

Després de projectar tots dos audiovisuals, l'acte va continuar amb una interessant taula rodona –conduïda per Afra Suárez, coordinadora de la Comissió del 50è Aniversari dels Castellers de Barcelona–, en què van participar: l'Eva Baró, cap de colla el 2007 i 2008; Rafel Lujan, periodista casteller a Betevé; Raquel Sans, periodista i castellera de la Colla Joves; Raimon Cervera, escriptor i speaker de diades; Bea Jiménez, cap de colla dels Castellers de Sabadell, i Xavier Brotons, escriptor, periodista i casteller dels Bordegassos. Tots ells van dedicar-nos paraules amables –podeu veure la gravació a YouTube– que suposen una injecció de moral a la nostra llarga trajectòria.

Finalment, i per tancar l'acte –on no van faltar crispetes i cava i refrescs–, vam fer un pilar de 4 a la porta dels Cinemes Girona.

Recepció del Molt Honorable President de la Generalitat Quim Torra

En aquest any tan especial del 50è Aniversari, vam demanar audiència al Molt Honorable President Quim Torra, i el dia 3 de juliol a la tarda ens va rebre al Palau de la Generalitat. Va ser un acte de reconeixement a la nostra trajectòria que el mateix president va fer acollidor i senzill, i en el qual també ens va acompañar la consellera de Cultura, Mariàngela Vilallonga.

Després dels parlaments del Ramon Gil, president de la Colla, i del mateix Quim Torra, i sota la direcció del Jaume Montolio com a cap de colla, vam descarregar un

4 de 7 i tres pilars de 4 (un d'ells al balcó) al Pati de Carruatges. Tot seguit vam pujar al Pati dels Tarongers per fer un altre pilar de 4, que servirà per al llibre de pilars commemoratiu del 50è.

El president Torra ens va deixar entrar a la Sala Tarradellas –on la nostra canalla per uns moments va seure com a representant del Govern català–, i, en un toc didàctic i accessible, ens va explicar el significat del mural “Les quatre cròniques”, de Tàpies, o de la senyera catalana oficial que hi trobem. Vam acabar amb un refrigeri i amb la fotografia de grup dels 132 castellers i simpatitzants assistents al costat del president i la consellera.

Fotografia commemorativa de la recepció al Palau de la Generalitat

Equitat i castells

Sandra Vilaseca

Des de fa uns mesos, s'ha creat a la CCCC una comissió d'equitat, des de la qual es treballa sobre diferents àmbits relacionats amb aquest tema.

Un d'ells és treballar per a la igualtat en la presència de la dona en diferents tasques ja siguin orgàniques o tècniques dins les colles. Una altra tasca és l'eliminació de les possibles problemàtiques de gènere que puguin sortir dins de les colles, com agressions masclistes. També la creació de punts llis de prevenció de qualsevol possible agressió masclista i LGTBIfòbica. Un altre àmbit de treball és assolir una plena inclusió de persones nouvingudes a les colles, així com la prevenció i erradicació de conductes racistes i xenòfobes dins del món casteller.

Des de la Colla hem sigut sempre un gran exemple en aquests tres àmbits, normalitzant la dona en els càrrecs orgànics o tècnics; sense anar més enllà la nostra Junta actual té un 90% de presència femenina. Alhora, també hem estat la colla de més nivell amb una dona cap de

colla durant dos cops, amb l'Eva Baró i amb la Mery Mañané. Hem de ser conscients que en aquest aspecte som una colla molt moderna i transgressora.

En l'àmbit de la integració de persones de diferents ètnies, som també molt moderns a l'haver tingut castellers i castellers de diferents països com Austràlia, Estats Units, Sri Lanka, Mèxic, Argentina, Canadà, Itàlia, Marroc i un ampli llistat de països més. Aquest àmbit vol treballar en la creació d'activitats multiculturals i espais lliures de racisme.

El tercer àmbit de treball és el del col·lectiu LGTBIO, el que personalment em toca més a prop com a dona transgènere que soc. Aquest àmbit té com a objectiu tant eliminar possibles actituds LGTBIfòbiques com facilitar la seva inclusió en diferents àmbits de treball de les colles. També aquest àmbit té com a idea treballar en la creació d'iniciatives de suport al col·lectiu, com la creació d'activitats i espais lliures d'LGTBIfòbia.

El racó del cap de canalla

"Txory" Lleixà

Que els petits siguin els més grans

Any nou, càrrec nou. Arriba l'any del 50è Aniversari i després de tants anys a la Colla encara una nova experiència al capdavant de la canalla i, com cada any, toca renovar quasi tot el pom de dalt i des de la primera diada ens hem de posar a la feina i començar a debutar canalla que ha de ser qui doni una passa endavant per encapçalar una nova generació de petits grans castellers.

Al llarg de tot el primer tram les estrenes no s'han aturat i hem pogut gaudir d'un munt de cares noves als pisos superiors, començant pels castells de 7 i molts d'ells seguint amb els de 8 (i els qui encara no han pogut fer la passa, que la faran ben aviat). Però els castells no es regalen i si s'han pogut fer tantes estrenes és per la feinada que han fet als assajos, amb ganas, actitud i il·lusió per fer grans castells.

Tota la feina que es veu a plaça passa per l'assaig i per sort estic envoltat d'un equip espectacular que fa una feinada dia rere dia a poms, espalllerades i al pati perquè tot l'esforç que fa la canalla es vegi recompensat anant a la diada. I no només de pa viu l'home ni només de proves viu la canalla; a part de l'apartat tècnic, durant els assajos l'equip

d'Activitats de Canalla s'encarrega de dinamitzar la zona canalla amb jocs i tallers i gestiona el sopar perquè venir al local no sigui només venir a fer castells, sinó també gaudir de l'espai i la companyia.

De totes maneres, tota aquesta feina no tindria sentit sense tota la gent que sempre que pot ve als assajos a fer un cop de mà i a ajudar a que els més petits siguin els més grans. Així que només em queda agrair el suport i la incondicionalitat a totes aquestes peces que fan que el motor no freni. A seguir tocant el cel amb la mà tots junts i gaudint de les millors aletes!

Com cada any toca renovar quasi tot el pom de dalt i des de la primera diada ens hem de posar a la feina per fer debutar canalla

El pom del 4 de 7 amb l'agulla de Sant Josep Oriol

GUIPÚSCOA-16

*Reparació i venda
d'ordinadors*

Joan F. Rodríguez

PREUS ESPECIALS
pels
CASTELLERS DE BARCELONA

Rambla Guipúscoa, 16, baixos local-3 - 08018 BARCELONA

Tel. 936 242 502 - Mòb. 688 235 781

guipuscoa16@yahoo.es

Com viuen els castells... els laterals

Maria Assumpta Durà i Guimerà

Segons el diccionari casteller, la guia castellera per a principiants (Xarxanet) i la guia definitiva del vocabulari casteller (Cultura Popular) parlen dels castellers que es col·loquen a banda i banda dels baixos, entre la crossa i el contrafort, que agafen els segons amb les mans de la cuixa pels costats i tenen una doble funció: impedeixen que els del segon pis es desplacin cap al costat i reforcen la crossa perquè no s'ensorri. Segons l'ordre de col·locació dels laterals de la pinya, s'anomena: primer lateral, segon lateral, tercer lateral... En Josep Traveria, membre de la Colla, però, ha elaborat un nou diccionari i en té una definició més encertada. En diu que són pops!, "que adopten qualsevol postura per agafar-se a les cames de la presa amb els seus tentacles i no la deixen anar fins que algú no els gira el cap per avall".

Un cop definit en què consisteix aquesta posició, us ofereixo un nou lliurament d'aquesta secció. Aquest cop, els protagonistes seran els laterals. Hem donat veu a quatre castellers de la Colla perquè ens expliquin la seva experiència.

La més veterana és l'**Eli** (Elisabet Ramírez). L'any 84 va viure el seu primer Martirs com a públic, gràcies als seus cosins que estaven a la Colla i amb qui va passar

Hi ha coincidència en assenyalar la importància del treball en equip i la coordinació amb el lateral oposat i amb el propi segon lateral

dues setmanes, i va quedar enamorada d'aquest món. Aleshores tenia 12 anys i vivia fora de la capital. Encara hauria d'esperar dos anys més perquè tingués el permís matern per entrar-hi. A la Mercè del 86, en va fer la seva primera incursió i fins ara. Tenia 17 anys quan va fer de lateral per primer cop. Va haver de picar molta pedra, perquè justament era quan començaven a entrar les nenes a formar part del tronc. Si no tenies les mides apropiades per pujar-hi, ningú s'hi fixava, castellerament parlant, i el que demanaven és que no emprenyessis gaire. Dimarts es va convertir en el millor dia d'assaig, perquè els laterals "oficials" no hi anaven i el

cap de pinyes de l'època li va donar l'oportunitat d'entrar. I li va proporcionar la primera faixa, perquè el cap de colla li va dir literalment: "Tu no necessites cap faixa". Això va fer que entrés d'amagat de lateral en els primers castells.

Ha fet tota la gamma de 7, de 8 i de 9. També ha fet d'aigua. Considera que el castell més difícil és el 9 de 8. Opina que la principal diferència, en aquesta posició, entre un castell folrat i un que no és que qui puja dona i rep una ajuda més reduïda. Per defensar-se, tant a nivell individual com d'equip, necessita confiar en la gent que té al costat: en el segon lateral, en el vent, en la crossa, en el tap, en el primeres mans, i saber com treballa el segon

Forn de pa
Cafeteria

Pastisseria
Catering

Concili de Trento, 77 T. 933 077 179
Bilbao, 206-208 T. 933 075 358
BARCELONA

**M.ª Victòria
Gómez i Travesset**

ADVOCADA

Passatge Puigmadrona, 4

08026 BARCELONA

Mòbil 650 430 304

e-mail: gomeztravesset@icab.cat

que puja i el lateral de l'altra banda. Alguna vegada s'ha sentit sola, però generalment, no. Abans de començar, només pensa que el castell vagi bé. Creu que la tècnica la dona l'experiència i la confiança en la gent que es té a l'entorn. Diu que és una feina d'equip i les individualitats de poc serveixen.

El consell que ofereix a algú que vulgui fer de lateral és "que sàpiga qui és el seu segon lateral, qui va a l'altra banda de lateral i qui és el segon que puja. Que entri bé en el castell i, una vegada col·locat el seu segon, li sàpiga transmetre que té un lateral en qui pot confiar". Desitja a tothom que gaudexi d'un gran 50è Aniversari!

Tancant la pinya a la Festa Major de Santa Eulàlia

En (Jordi) **Queralt** va seguir els castells durant un temps per televisió, premsa i *in situ*. Un divendres, al diari Avui, va llegir un anunci d'un assaig especial dels Castellers de Barcelona per preparar la Mercè i es va animar a anar-hi. Això era el setembre de 1996, moment en què va entrar a la Colla. De seguida va començar a fer de lateral, les seves mides eren ideals (llarg i prim, parent d'en Bufa); els primers anys majoritàriament de segon i, a poc a poc, va passar a fer de primer. Aleshores tenia 23 anys.

Ha defensat aquesta posició en gairebé tots els castells, excepte el 9 de 8 (hi feia de segones mans) i el 3 de 8 aixecat per sota (acabava d'entrar a la Colla quan es van fer els intents a la Mercè del 1996). Ha ocupat moltes vegades la posició d'agulla. En algunes ocasions, ha fet de segon o tercer vent i també de segones mans per dins en el 7 i el 9 (i antigament en el 5). No dubta que el castell que li ha estat més difícil és el pilar del 4 de 8 amb agulla, perquè malgrat que comenta que hi ha posicions més difícils tècnicament, cap posició l'ha deixat més esgotat que aquesta. Troba que és difícil d'explicar en poques paraules les diferències entre fer de lateral en una pinya de castell de 8 o fer-ho en un folre. "En un folre no tens el pit que tens en una pinya, t'has d'entendre molt bé

La sensació de solitud es manifesta treballant per al pilar del 4 amb l'agulla; és difícil rebre l'ajuda de ningú

amb el segon lateral (excepte en el 4 de 9, que no en té), has de saber posar els peus on et permeti treballar millor, tenir molta confiança amb tu mateix i estar molt pendent del que necessita el teu terç. En el moment de col·locar-se a la posició, és molt important no repenjar-se sobre l'altra gent del folre i entrar amb molta finor; s'ha de mirar de col·locar bé els peus".

Per defensar la seva posició, a nivell individual, diu que es necessita aplicar la força de mans justa que demana el segon o terç per mantenir-la i, en el cas de pinya, la força de pit que requereixi el baix. A nivell d'equip, molt bona comunicació entre primer i segon lateral. El primer lateral ha de transmetre si necessita més

o menys força de mans o de pit. No se sent sol, perquè reafirma que és un treball d'equip, però riu quan recorda el pilar del 4 de 8 amb agulla, perquè fins que no entra tota la pinya al pilar, la solitud hi és. Abans de començar el castell, mira que estigui el segon lateral, hi comenta algun detall tècnic i intenta concentrar-se al màxim. També comprova que els mocadors que es posa als canells, perquè el pugui agafar bé el segon lateral, estiguin ben lligats.

La tècnica per ser un bon lateral passa per saber dosificar, diu; aplicar només la força necessària en cada moment per poder donar el màxim, si es necessita, en el moment de la passada de l'enxaneta i la descarregada. S'ha d'es-

tar molt atent a les instruccions de l'agulla i a les necessitats del segon (o del terç en cas de folre), comenta. El consell que donaria a algú que volgués ser lateral és que s'ha de sentir útil i estar-hi a gust. Afegeix que pels que comencin a fer proves al folre, "que estiguin tranquil·ls, que sàpiguen que a la majoria ens ha costat molt als inicis (i més abans, que les proves per iniciar-se eren uns folres de pilar que es movien més que quan puja el folre i manilles del 3 de 10), però amb el temps es guanya confiança i s'aprèn a treballar bé, com en una pinya". Com li va dir una vegada el Toni Caus, "ningú no neix ensenyat"».

En **Robert** (Roselló) entrà a la Colla amb 20 anys, el 2011, de la mà d'una coneguda que el porta a descobrir un món totalment desconegut. Des dels inicis, farà de lateral,

és evident que per la seva condició física. Ha desenvolupat aquesta posició en pràcticament tots els castells, excepte en el 3 de 7 aixecat per sota, en què anava d'agulla. És un casteller versàtil. A més de les dues posicions ja comentades, ha fet de rengla de vents i rengla de primeres mans, també en posicions de tronc com a segon de 4 de 7 i 3 de 7. La que considera més difícil és la de lateral el pilar d'un 4 de 8 amb agulla, coincideix amb en Queralt.

Explica que en un castell folrat és molt important treballar amb el cap, és a dir, "el castell es mou i és inevitable, no obstant això, saber el motiu o la deriva del moviment és vital per preveure la tendència que té el mateix castell i d'aquesta manera anticipar-se o ajudar. En un castell folrat les mans d'ajuda al tronc són mínimes i, per tant, la concentració i la lectura del castell és molt important per tal de poder fer-ho el millor possible". Per defensar la seva posició, a nivell individual necessita confiança en ell mateix i treballar els castells amb el cap. 20% tècnica i 80% cap, concreta. A nivell d'equip, "confiança en tothom que forma part del castell i fer que confiïn en tu".

No se sent mai sol, perquè diu que l'energia dins d'un castell és màxima. Abans de començar a tirar-ne un amunt, sempre somriu a la gent que veu nerviosa i es posa en sintonia amb el lateral homònim. Creu que la tècnica per ser un bon lateral és gaudir de la construcció i que per això cal donar el màxim d'un mateix. No considera que hagi de convèncer a ningú per fer una certa posició, perquè comenta que totes són vitals, "petites sumes que ens que ens permeten poder fer pujar el castell. On creguis que pots donar el millor de tu, aquella és la teva posició!" I acaba la seva col·laboració en aquest article afirmant que "El dia que trebalem els castells pensant més del que empenyem, ho descarregarem tot!".

En **Pep** Pérez va entrar a la Colla a la Mercè del 2013 de la mà de l'excasteller (i bon amic) Joan Mompart que el va convidar. Diu que mai li estarà prou agraiat. Des del primer moment va fer de lateral (primer de tercer, després de segon i ara ja és primer), sis anys de compromís i constància, comenta. Ha defensat aquesta posició en quasi tots els castells que ha tirat la Colla en aquests anys, des de pilars i castells de 7, passant pels castells de 8 i acabant com a lateral de folre en el 2 de 8, 3 de 9 i 4 de 9; també com a lateral porta-crosses en els intents de 5 de 9 amb folre i lateral a l'agulla en alguna ocasió. En altres, ha fet de contrafort, agulla, formatgets a la pinya, ... i fins i tot segon vent al folre! El castell que ha patit més ha estat el 2 de 8 amb folre.

Dosificar forces per tal de donar el màxim a la descarregada seria una de les claus

La diferència entre castells amb pinya i amb folre expli-ca que és òbvia. En els primers es tenen els peus a terra; en els segons, es tenen damunt de les espalles d'un company. Afegeix que la tensió i la percepció de responsabilitat augmenten i que això també s'ha de gestionar. Per defensar la seva posició, a nivell individual, necessita entrar bé, poder treballar còmode i al folre tenir un bon peu. A nivell d'equip, "que el segon lateral (quan n'hi ha) treballi i no es limiti a fer una imposició de mans quan van mal dades".

Quan se li pregunta si se sent sol, respon que no, sempre i quan tothom faci

la seva feina. I afegeix: "De fet, és principalment el sentiment de 'comunió' el que em va enganxar en aquesta pel·lícula. Una pel·lícula que ja de petit m'havia atret (recordo els Nens del Vendrell a finals dels 60 i començaments dels 70 a la seva plaça, els estius mentre estuejàvem a Calafell...), però de la qual m'havia auto-exclòs per la meva constitució física i, més endavant, ignorància sobre aquest món".

Té un respecte absolut per a qualsevol castell i abans de començar pensa "Som-hi, Colla!" i procura visualitzar la descarregada. No té clar que sàpiga quina és la tècnica per ser un bon lateral. Però creu que seria "grapar bé al segon o terç, poder respondre a les seves necessitats, fer atenció a les indicacions del baix i de l'agulla i, com a tantes altres posicions, concentració, llegir el castell, gestionar l'energia, tenir la convicció que el teu límit està una mica més enllà del que et creus i qualsevol castell, quan menys t'ho esperes, pot oferir-te l'oportunitat de comprovar-ho (o no)...". Aquests serien els consells que oferia a algú que comencés a fer de lateral, accompanyat d'un guiatge pràctic que consistiria a posar-se darrere d'aquesta persona a la pinya per anar-lo guiant. A més, li diria "que l'experiència i l'autoconeixement li proporcionaran un aprenentatge que ningú més et pot transmetre, que també els castells són, principalment, vivència... empírica". Per acabar, observa que li sap greu sentir dir "Qui val, val... i qui no, de lateral". I conclou l'entrevista amb aquestes paraules: "Al final de cada diada faria sonar, gralles i tabals inclosos, *Highland* (Bill Douglas, 1988)".

Actuacions 2019 (1a part)

Festa Major de Santa Eulàlia

Jordi Bou

El diumenge dia 10 de febrer va tenir lloc la diada de Santa Eulàlia, en la qual totes les colles de la ciutat ens concertarem a la plaça Nova per dirigir-nos en cercavila cap a la plaça Sant Jaume, amb parada prèvia a la porta de

Per setè any consecutiu portàvem el 4 de 8 a la primera diada de la temporada

Santa Eulàlia de la Catedral, on vam alçar un pilar de 4. A les 11.15 h iniciàvem la diada amb format a l'antiga. Castellers de Barcelona vam iniciar amb un 5 de 7, un castell molt solvent en tot moment, i a la segona ronda era hora del "carro gros"; per setè any consecutiu, portàvem el 4 de 8, castell que va pujar al segon peu bastant remenat però que després de la carregada es va assentar i descarregar fàcilment. A la tercera ronda era hora del 7 de 7, castell multitudinari que acostuma a donar oportunitats a castellers a nivell de pinya, nucli, tronc i canalla, que es va resoldre bé i que no va portar gaires problemes.

A la ronda de pilars enlairàvem un vano de 5 amb un pèl d'emoció pel que fa al pilar de 5, però finalment descarregat gràcies a l'experiència dels seus castellers. Pel que fa la diada en general, molt bon ritme que va permetre al públic gaudir amb els castellers.

**ORTOPÈDIA
CLOT**

Centre dispensador d'articles ortopèdics
CatSalut
Nº de llicència sanitària FMO073CAT

SERVEI DE PODOLOGIA
ORTOPÈDIA ESTÀNDAR I A MIDA
LLOGUER DE PRODUCTES ORTOPÈDICS
AJUDES TÈCNIQUES
TALLER PROPI

Carrer del Clot, nº 82, 08018 Barcelona.
Metro Clot L1 i L2 i Renfe Clot-Aragó.
Tel.: 93 265 18 12 info@ortopediaclot.com
www.ortopediaclot.com

Plaça de Sant Jaume de Barcelona, 10 de febrer de 2019

Castellers de Sants:

pilar de 4 (cercavila), 4 de 7 amb agulla, 5 de 7, 4 de 7, vano de 5

Castellers de la Vila de Gràcia:

pilar de 4 (cercavila), 3 de 7, 4 de 7, 5 de 7, tres pilars de 4

Castellers del Poble-Sec:

pilar de 4 (cercavila), 3 de 7, 4 de 7, 4 de 6 amb agulla, pilar de 4 al balcó

Castellers de la Sagrada Família:

pilar de 4 (cercavila), intent desmuntat de 4 de 7, 4 de 7, intent desmuntat de 4 de 7 amb agulla, 4 de 7 amb agulla, 3 de 7, dos pilars de 4

Colla Jove de Barcelona:

pilar de 4 (cercavila), 3 de 7, 4 de 7, 5 de 6, vano de 5

Castellers de Sarrià:

pilar de 4 (cercavila), 4 de 6, intent desmuntat de 3 de 6, 4 de 6 amb agulla, 3 de 6, dos pilars de 4

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 (cercavila), 5 de 7, 4 de 8, 7 de 7, vano de 5

Diada de Carme Alomà a Vilafranca

Rosa Alemany

Dos dies abans s'havia celebrat el 8 de Març, Dia de la Dona. El món s'havia tenyit de lila i la Colla anava a fer la seva pròpia celebració a Vilafranca del Penedès, a la Diada Carme Alomà.

Aquesta diada va de dones, és la diada on les castelleres es reivindiquen com a part imprescindible de l'estructura d'un castell. Les dones han millorat de forma decisiva el món casteller i aquest 10 de març de 2019 es va fer història. Es va completar una actuació sencera, de tres castells de 7, aixecats completament per dones.

La sortida de Barcelona va ser una mica accidentada ja que el mateix dia es celebrava la Marató de Barcelona i tota la ciutat estava tallada al trànsit, però això sols va ser un extra en un dia que passarà a la història del món casteller.

El dia era esplèndid, feia molta calor per aquelles alçades de l'any. A part dels mocadors vermellos propis de la Colla, els de color rosa amb la llegenda "pit i ovaris" anaven pertot arreu. Retrobades amb castelleres que per diferents motius no poden sempre assistir a les diades i als assajos, però que eren allà conscients que aquell diumenge en faríem una de grossa. La veritat és que es respirava molta seguretat, nervis i rialles, també, però amb la seguretat que sortiria bé. I va sortir bé.

La diada va començar amb el 3 de 7 per escalfar motors. Amb decisió, tothom, després de buscar-se a l'app, sabia a on havia d'anar. S'estrenaven posicions i les veterans donaven consells a aquelles que era el primer cop que s'hi trobaven, però es va fer amb comoditat. I llavors tothom va mirar l'aplicació al mòbil... 5 de 7. Era allà, escrit. Un castell que mai s'havia fet aixecat totalment per dones. I eren allà, les castelleres de Barcelona disposades a fer-lo, malgrat els pocs assajos que s'havien pogut fer prèviament. Van començar a xerrar, a col·locar-se i llavors les va

cridar el cap de colla. Es van situar totes al seu voltant i amb veu clara i forta (així com en ell és habitual) els va dir: "Avui no hem vingut a fer castells, avui hem vingut a fer història!" Pam! (segur que va dir alguna cosa més, però amb aquella sentència hi va haver prou). Crits, aplaudiments i a plantar el castell. Allò va ser l'espurneta que va encendre els ànims, ja de per si prou espavilats. Això es muntava i es desmuntava perquè sí, perquè som orgull vermell... i semblava que no era el primer cop que es feia, tot i la gran quantitat de debutants que hi havia gairebé a tot el castell. I es va fer, i tant que es va fer! Amb ganas, esforç i molta seguretat... quan s'afronten els reptes amb la confiança que sortiran és poc probable que no sigui així. Es va carregar i es va descarregar. Crits, plors i abraçades per tota la plaça i també per part dels companys que en tot moment ens han fet costat i ens han ajudat, perquè d'això es tracta això de fer castells. De fer pinya, de treballar per a un objectiu comú. De treballar dur perquè surti i alegrar-se'n quan s'aconsegueix. Una família extra tots a una.

La diada va continuar amb un 4 de 7 que, després de l'eufòria d'uns moments abans, va costar molta més feina, tot i que semblava el més assequible, però que es va resoldre bé. I es va acabar amb dos pilars de 4 simultanis, per acabar una gran diada on es va demostrar el poder femení dels Castellers de Barcelona.

Noies, hem tocat una mica el cel però ens queden molts més reptes per aconseguir. Totes a una, força, equilibri, valor i seny!

Plaça de Milà i Fontanals de Vilafranca, 10 de març de 2019

Xicots de Vilafranca:

pilar de 4, 4 de 6 amb agulla, 4 de 6, 3 d 6 amb agulla, dos pilars de 4

Castellers de Barcelona:

pilar de 4, 3 de 7, 5 de 7, 4 de 7, dos pilars de 4

Festa Major de Sant Josep Oriol

Sara Tarrats

Estrenant peces a la Plaça del Pi

Després de la històrica diada del diumenge anterior al local dels Xicots, amb el trencament del sostre dels castells femenins, tocava afrontar una diada ja clàssica del nostre calendari. L'edició anterior de l'actuació va ser per motius meteorològics dins de la Basílica de Santa Maria del Pi.

Vàrem iniciar la diada amb dos pilars de 4 sense cap complicació, com sol ser habitual en els pilars d'inici.

En la primera ronda de castells vam aixecar un parat 4 de 7 que deixa ben clar el domini que tenim de l'estruatura del 4.

En segona ronda ens vam disposar a alçar un 3 de 7 amb àmplia solvència, amb un tronc íntegrament format per noies, fet que ja deixa empremta i il·lustra el paper de

la dona dins la nostra colla. i que vam descarregar sense complicacions.

Per tancar la ronda de castells vam escollir el 4 de 7 amb el pilar, un castell que és habitual en aquestes diades, ja que és força vistós, i al ser una diada en zona molt turística és un castell recurrent. Principalment cal destacar l'estrena de l'Oriol Meléndez a terços del pilar.

Vam acabar la diada amb el consolidat pilar de 5 però amb una alineació diferent que al castell anterior, i dos pilars de 4 amb la vista posada en la Diada de Fillols de l'endemà a l'Antiga Fàbrica Damm de Barcelona.

Plaça del Pi de Barcelona, 16 de març de 2019

Sagals d'Osona:

dos pilars de 4, 4 de 7, 4 de 7 amb agulla, 3 de 7, pilar de 5

Castellers de Barcelona:

dos pilars de 4 de dol (Rafa Pérez i Toni Morales), 4 de 7, 3 de 7, 4 de 7 amb agulla, pilar de 5, dos pilars de 4

Diada de colles filloles

Helena Tarrats

El diumenge 17 de març es va dur a terme una diada molt especial i diferent dins del món casteller, amb motiu de la celebració del nostre 50è Aniversari, ja que vam decidir reunir totes les colles que hem apadrinat durant aquests anys (en ordre cronològic: Bordegassos de Vilanova, Minyons de Terrassa, Vailets de Gelida, Castellers de Cornellà, Xics de Granollers, Castellers de Sants, Castellers de Lleida, Capgrossos de Mataró, Castellers de Sant Cugat, Colla Castellera de Figueres, Castellers del Riberal, Castellers de Cerdanyola, Nyerros de la Plana, Encantats de Begues, Castellers del Prat, Castellers de Sarrià, Castellers de Rubí, Castellers de Sydney i Castellers de la Sagrada Família) i fer una macrodiada amb tots els nostres fillols per celebrar que portem, ni més ni menys, que 50 anys

Vam poder exhibir davant la resta de colles el 5 de 7 femení

aixecant castells. Ens vam reunir un total de 19 colles castelleres a l'Antiga Fàbrica d'Estrella Damm per celebrar els 50 anys d'història dels Castellers de Barcelona.

Entre d'altres colles cal destacar la participació dels Castellers de Sydney, que, des d'Austràlia, van aixecar un pilar al mateix temps que la resta de colles al començament de la diada, el qual vam poder veure via streaming.

A partir de les 11.30 h les colles van començar a entrar al recinte i, amb l'ajuda d'un grup de voluntaris dels Castellers de Barcelona, es van anar col·locant al lloc que s'havia establert. La diada es va fer "a l'antiga" degut a l'elevat nombre de colles. Durant la diada es

van descarregar un total de 53 castells ja que algunes colles van fer més de tres castells aprofitant el temps sobrant. Els Castellers de Barcelona vam portar a plaça, per segona actuació consecutiva, el 5 de 7 amb nucli, tronc i canalla femenins, el 4 de 8, que va ser el castell més gran de tota la diada, i el 7 de 7, amb algunes estrenes, i vam finalitzar la diada amb pilars de totes les colles; en el nostre cas vam fer cinc pilars de 4, un d'ells només carregat.

Una vegada la diada es va donar per finalitzada es va repartir el dinar, entrepans i beguda per a tots aquells castellers i castelleres que es van quedar (tot i que la botifarra dels entrepans estava crua i els entrepans vegetarians eren de tonyina) i posteriorment vam poder gaudir de la tarda amb la música de Miquel del Roig amb la seva guitarra i els seus famosos garrotins en col·laboració amb el públic, seguit del sucre i la cafeïna del mestissatge llatino-català de La Mulata.

Antiga Fàbrica Damm de Barcelona, 17 de març de 2019

Bordegassos de Vilanova:

pilar de 4, 3 de 7, 4 de 7, , 4 de 7 amb agulla, pilar de 5

Minyons de Terrassa:

dos pilars de 4, 5 de 7, 2 de 7, 7 de 7, 4 de 7, pilar de 5, dos pilars de 4

Valets de Gelida:

pilar de 4, 3 de 6, 3 de 6 amb agulla, intent desmuntat de 4 de 6, pilar de 4 aixecat per sota

Castellers de Cornellà:

pilar de 4, 4 de 7, 5 de 6, 3 de 7, pilar de 5

Xics de Granollers:

dos pilars de 4, 4 de 7, 4 de 7 amb agulla, 3 de 7, dos pilars de 4

Castellers de Sants:

dos pilars de 4, 4 de 7, 4 de 7 amb agulla, 3 de 7, dos pilars de 4

Castellers de Lleida:

dos pilars de 4, 4 de 7 amb agulla, 4 de 7, 3 de 7, pilar de 5, dos pilars de 4

Capgrossos de Mataró:

pilar de 4, 5 de 7, 7 de 7, 4 de 7 amb agulla, vano de 5

Castellers de Rubí:

pilar de 4, intent desmuntat de 3 de 6, 3 de 6, intent desmuntat de 3 de 6 amb agulla, dos pilars de 4

Castellers de Sant Cugat:

dos pilars de 4, 3 de 7, 4 de 7 amb agulla, 4 de 7, 5 de 6, pilar de 5, dos pilars de 4

Colla Castellera de Figueres:

pilar de 4 aixecat per sota, 4 de 7, 4 de 7 amb agulla, 3 de 7, pilar de 4

Castellers del Riberol:

dos pilars de 4, 3 de 6 amb agulla, 2 de 6, 3 de 6 aixecat per sota, pilar de 4 aixecat per sota

Castellers de Cerdanyaola:

pilar de 4, 4 de 6 amb agulla, 5 de 6, 3 de 7, dos pilars de 4

Nyerros de la Plana:

pilar de 4, 3 de 6, 4 de 6, 3 de 6 amb agulla, pilar de 4 aixecat per sota

Encantats de Begues:

pilar de 4, intent desmuntat de 3 de 6, 3 de 6, intent desmuntat de 3 de 6 amb agulla, intent de 3 de 6 amb agulla, pilar de 4

Castellers del Prat:

pilar de 4, 2 de 6, 4 de 6 amb agulla, intent desmuntat de 3 de 6 amb agulla, pilar de 4

Castellers de Sarrià:

pilar de 4, 4 de 6, 3 de 6, 4 de 6 amb agulla, dos pilars de 4

Castellers del Sydney:

pilar de 4

Castellers de la Sagrada Família:

dos pilars de 4, 5 de 7, 4 de 7, 3 de 7, dos pilars de 4

Castellers de Barcelona:

dos pilars de 4, 5 de 7 femení, 4 de 8, 7 de 7, cinc pilars de 4 (un carregat)

Diada d'Inici dels Castellers de Badalona

Sandra Vilaseca

Tercera setmana seguida d'actuació tot just després de començar la "pretemporada", hem tornat a actuar per tercer cap de setmana consecutiu, i en aquesta ocasió, la primera de la primavera, ha estat a la plaça del Pou del Greix (al passeig de la Rambla cantonada amb carrer del Mar de Badalona, coneguda així per l'antiga presència de tres establiments de menjar ràpid). era amb motiu de la Diada d'Inici de Temporada dels Castellers de Badalona, juntament amb els Sagals d'Osona.

Aquesta era la segon cop que visitàvem el Pou, una diada que començava amb un retard de 30 minuts en l'hora previst d'inici de l'actuació, ja que a Badalona es disputava la Mègic Badalona, un cursa esportiva local.

Aquest cop el 5 de 7 no ha estat exclusivament femení al tronc i el nucli del castell

Amb un dia assolellat, i amb vistes al mar, hem començat la diada sense alçar pilars d'inici i sent els terços en actuar. El castell de sortida ha estat el quart 5 de 7 d'enguany, que no ha estat pas com el de les dues setmanes anteriors, exclusivament "femení" a tronc i nuclis. I hem aixecat un castell amb força noves cares al tronc, com l'estrena al pis de segons d'en Bou i l'Ainhoa Marimón a terços del dos, i al pis de quarts del dos la Laia Garcia i l'Arnau Muñoz.

A la segona ronda ha estat el torn del tercer 4 de 8 del 2019, castell que aquesta vegada ha pujat després d'un peu desmuntat. No ha estat el millor "carro gros" que hem bastit enguany, però sí que ha estat controlat en tot moment, amb canvis

a segons i terços, i això sí, amb un gruix de pinya pròpia molt minsa.

La falta de camises ens manlevava l'opció de fer el 7 de 7, que ja havíem portat a plaça fins a dues ocasions, i hem tancat la diada pel que fa als castells amb un altre castell de la gamma alta de 7, el 4 de 7 amb el pilar, el segon que veu plaça aquesta temporada i que ha estat ben resolt sense grans sotracs ni patiments en tota l'execució, tant pel que fa al quatre com al pilar.

Per finalitzar la diada, ho hem fet sense pilar de 5, però sí amb tres pilars de 4 simultanis amb enxanetes ben petits. Com a petit balanç, una diada amb molt rodatge de cares als troncs i canalla, i després del Pou del Greix descansarem una setmana per encarar la diada de Can Jorba, aquesta una mica endarrerida del que és habitual.

Passeig Rambla de Badalona, 24 de març de 2019

Castellers de Badalona:

3 de 6 amb agulla, 3 de 6 (femení), 2 de 6, pilar de 5, dos pilars de 4, pilar de 4 de dol

Sagals d'Osona:

4 de 7, 3 de 7 amb agulla, 3 de 7, pilar de 5, dos pilars de 4

Castellers de Barcelona:

5 de 7, 4 de 8, 4 de 7 amb agulla, tres pilars de 4

Bar Brusi

Situat al centre del Barri Gòtic

Entrepans i tapes variades

"Els callos dels Castellers de Barcelona"

Llibreria, 23
Freneria, 1

Telèfon 93 315 05 59
08002 Barcelona

Diada de Can Jorba

Joan Pau Girol Vidal

Els qui a meitat dels anys seixanta van organitzar les tres edicions del Concurs de castells Jorba Preciados, volien anar més enllà d'unes simples exhibicions folklòriques, el seu objectiu era portar al centre de Barcelona unes grans diades castelleres en format de concurs, capaces de congregari un gran nombre d'espectadors i l'atenció dels mitjans de comunicació.

Eren persones originàries del Camp de Tarragona i del Penedès, apassionats dels castells que volien donar un nou impuls a aquesta tradició, que estava passant per uns moments de cert estancament.

Van aconseguir el patrocini de Jorba Preciados, que acabava d'inaugurar la remodelació del seu centre comercial al Portal de l'Àngel de Barcelona, i la implicació de les set colles existents en aquell moment.

Ja des de la primera edició, l'esdeveniment va ser tot un èxit. Va congregari més de 20.000 espectadors. Va tenir el seguiment tant de la premsa local de les poblacions de les colles participants com de la

4 de 8 de la Colla Vella el 1966 a Can Jorba

Les edicions originals del Concurs de castells de Can Jorba van ser tot un èxit, congregant fins a 20.000 espectadors

generalista, i de diverses emissores de ràdio com Ràdio Valls i Ràdio Nacional d'Espanya, que el va retransmetre en directe.

En les tres edicions del concurs, es van veure les millors construccions de cada colla, amb emocions i forta rivalitat entre les colles punteres.

L'esperit d'aquells organitzadors i l'espectacle de colors, sons i emocions d'aquelles diades, ben segur que van preparar el camp de cultiu idoni per a la creació dels Castellers de Barcelona, una colla d'arrels tradicionals però amb un format adaptat a la seva ciutat i que ha estat model per a la creació de moltes més colles de fora de la zona tradicional.

És de justícia, doncs, que any rere any la nostra colla vulgui retre homenatge a tots aquells castellers i aficionats que van portar a Barcelona la seva passió pels castells, organitzant una jornada castellera amb el nom de Diada de Can Jorba, al mateix punt del Portal de l'Àngel on es van celebrar aquells ja mítics concursos de castells.

En l'edició d'aquest any hi hem convidat les colles Castellers de Cerdanyola i Castellers de Berga, amb qui hem compartit una diada àgil, en la seva execució, amb bona col·laboració a l'hora de conferir les pinyes i amb una barreja de públic formada per turistes, participants de la Cursa d'El Corte Inglés i passavolants.

4 de 8 del Castellers de Barcelona el 2019 a Can Jorba

Av. del Portal de l'Àngel de Barcelona, 7 d'abril de 2019

Castellers de Cerdanyola:

pilar de 4, 3 de 6 amb agulla, 3 de 7, 4 de 7, pilar de 5

Castellers de Berga:

pilar de 4 aixecat per sota, 3 de 7, 4 de 7, 4 de 6 amb agulla, dos pilars de 4

Castellers de Barcelona:

quatre pilars de 4, 5 de 7, 4 de 8, 7 de 7, dos pilars de 5 (un carregat)

Mercat del Ram de Vic

Paco Igual

Matí fresquet a la capital d'Osona. La nostra idea és fer la primera "clàssica" de 8 de la temporada. Entrem les tres colles amb pilar de 4 caminant i queda clar que no és la nostra especialitat. El pilar, només sortir del carreró, ja el girem cap a l'entrada de l'ajuntament i, encara gràcies, no cau, i molts cops això ja és suficient. Com que ja portem diversos 4 de 8 fem una sortida valenta i encarem el gran objectiu del dia a primera ronda, el 3 de 8. Puja a la primera, això sempre és bo, i va força remenat i nerviós però sense anar al límit i es descarrega amb bastant esforç. El primer sempre costa i descarregar-lo donarà més tranquil·litat per al següent. Cal dir que hi ha un debut a quarts que n'alleugereix l'estruatura però alhora la fa més vulnerable i obliga el pis a treballar més tancat. En qualsevol cas, l'enhorabona a l'Aroa pel debut.

Acomplim plenament els objectius descarregant els primers 3 de 8 i torre de 7 de l'any

A segona ronda ens hi posem amb un altre castell pendent d'estrenar, el 2 de 7. El castell puja i baixa nerviós però es descarrega prou bé. Un important debut a quarts per part de la Laia Garcia.

Tanquem la tercera ronda amb el 4 de 8, amb dos debuts a tronc per part de la Cèlia i la Paula. L'aixequeum a la segona perquè cal desmuntar un peu per les mides molt diferents de les quatre agulles, fet que dificulta força la quadratura, cosa que comença a ser habitual i que caldria revisar.

elpuntdelclot

**PAPERERIA
COPISTERIA**

Carrer del Clot, 93
08018 Barcelona
Tel. 932 654 130

Plaça Major de Vic, 14 d'abril de 2019

Sagals d'Osona:

pilar de 4 caminant, dos pilars de 4, 5 de 7, 7 de 7, 4 de 7 amb agulla, tres pilars de 5

Xics de Granollers:

pilar de 4 caminant, dos pilars de 4, 4 de 7, 5 de 7, 4 de 7 amb agulla, pilar de 5

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 caminant, dos pilars de 4, 3 de 8, 5 de 7, 4 de 8, vano de 5

Diada de bateig dels Castellers de Sarrià

Vanessa Mula

Avui hem acompanyat els nostres fillols més joves, els Castellers de Sarrià, en el seu bateig com a colla castellera, en la refundació de la colla, juntament amb els altres padrins, els Castellers de la Vila de Gràcia.

La diada era de tarda, ens hem concentrat a les 16 h a la plaça de Sarrià, per anar en cercavila fins a la plaça Consell de la Vila de Sarrià, on es feia la diada, la qual ha començat amb els pilars caminant de dues de les tres colles.

Com a padrins hem obert la diada amb un 5 de 7, el sisè d'aquesta temporada, en el qual han debutat molts castellers en diferents posicions, tant del tronc com del nucli i el pom de dalt.

A segona ronda hem alçat la torre de 7 sense gaires dificultats.

A tercera ronda, hem seguit amb els castells de 7 i hem fet el 4 de 7, on també hi ha hagut debuts. L'hem descarregat amb comoditat.

Per acabar la diada hem alçat dos pilars de 4 i un pilar de 5: alguns membres d'aquest tenien moltes ganes de portar a plaça, i així ho han aconseguit.

Les altres dues colles també han aixecat castells de 6 i de 6.

Els protagonistes de la Diada, els Castellers de Sarrià, han fet a primera ronda el 4 de 6, a segona ronda, el 3 de 6 amb agulla, a tercera ronda, un 3 de 6 carregat, que malauradament no han pogut descarregar i ha caigut. Per acabar han fet un pilar de 4 i el pilar de 4 al balcó.

Els Castellers de la Vila de Gràcia han començat la diada amb el seu tradicional pilar "corrent", en primera ronda han fet el 4 de 7, en segona ronda, el 2 de 7, en tercera ronda han fet el 3 de 7 i han tancat la diada amb dos pilars de 4.

Ha estat una tarda agradable, on el *solete* en forma part, però en un cap de setmana difícil, ja que dissabte a la nit jugava el Barça i diumenge hi havia les eleccions, i crec que per aquesta raó no hem pogut arrossegar gaires camises, així que la diada s'ha quedat en castells de 7, però s'ha aprofitat per fer debuts a diferents posicions.

Volem felicitar i desitjar molta sort a la nostra colla fillola, els Castellers de Sarrià, en la seva nova vida castellera!

Plaça del Consell de la Vila de Barcelona, 27 d'abril de 2019

Castellers de Sarrià:

pilar de 4, 4 de 6, 3 de 6 amb agulla, 3 de 6 carregat, pilar de 4, pilar de 4 al balcó

Castellers de la Vila de Gràcia:

pilar de 4 caminant, 4 de 7, 3 de 7, 2 de 7, dos pilars de 4

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 caminant, 5 de 7, 2 de 7, 4 de 7, pilar de 5, dos pilars de 4

Diada de Sant Jordi

José Luis López

El pilar d'entrada a la Plaça de la Vila de Vilanova

Vilanova sense castells de 8

Els Castellers de Barcelona van fer la seva segona actuació del cap de setmana a Vilanova i la Geltrú, capital de la comarca del Garraf, a la plaça de la Vila acompanyats de tres colles: Bordegassos de Vilanova, Castellers de Sant Pere i Sant Pau i Minyons de Terrassa.

En aquesta ocasió i a dos mesos de nostre 50è Aniversari, la nostra intenció era fer un altra "clàssica", és a dir, 3 de 8, 4 de 8 i 2 de 7, per així poder consolidar el nostres castells folrats en breu, però per falta de camises no va ser possible i la Tècnica va decidir fer castells de 7, igual que dissabte a Sarrià.

Pau, van fer inicialment un pilar caminant, en primera ronda van descarregar el 3 de 7 amb agulla, en segona ronda, el 4 de 7 amb agulla i per acabar van descarregar un 3 de 7.

La tercera colla en actuar, els Minyons de Terrassa, van començar fent un pilar caminant, van descarregar en primera ronda el 2 de 8 amb folre, en segona ronda, el 7 de 8 i per acabar, el 3 de 8.

Plaça de la Vila de Vilanova i la Geltrú, 28 d'abril de 2019

Bordegassos de Vilanova:

pilar de 4 caminant, 4 de 7 amb agulla, 5 de 7, 7 de 7, pilar de 5, tres pilars de 4

Minyons de Terrassa:

pilar de 4 caminant, 2 de 8 amb folre, 7 de 8, 3 de 8, pilar de 6, vano de 5

Castellers de Sant Pere i Sant Pau:

pilar de 4 caminant, 3 de 7 amb agulla, 4 de 7 amb agulla, 3 de 7, pilar de 5, quatre pilars de 4

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 caminant, 5 de 7, 2 de 7, 4 de 7, pilar de 5, dos pilars de 4

Diada del Roser a Cerdanyola

Màrius Arias

ACERDANYOLA HI ANÀVEM DESPRÉS DE FER UNA ACTUACIÓ FRUSTRANT EL CAP DE SETMANA ANTERIOR A VILANOVA, ON LA COLLA PRENIA ENLAIRAR CASTELLS DE 8 PISOS, PERÒ LA MANCA D'EFFECTIU NO HO VA FER POSSIBLE.

Al llarg de la setmana s'anava insistint als assajos la necessitat d'assistir a la diada de Cerdanyola per reprendre el bon començament de temporada que havíem tingut. I així va ser, donat que vam poder fer el 'carro gros', el sisè de la temporada.

La diada la vam començar fent el pilar caminant. Enguany s'estrena un nou equip baix-segon (Oriol Meléndez i Carles Bohera "Bubu") i, de mica en mica, aquest pilar va sortint millor.

Jo ja porto anant tres cops a la diada de Cerdanyola i cada vegada s'ha fet en un lloc diferent de la plaça. Aquest cop, davant la porta principal de l'església. Nosaltres actuàvem en segon lloc, però la disposició a

EN TRES ANYS QUE
VAIG A LA DIADA,
AQUESTA S'HA FET CADA
VEGADA EN UN LLOC
DIFERENT A PLAÇA

plaça de les colles va fer que entréssim en tercer lloc.

Un cop tothom col·locat a plaça, en primera ronda vam aixecar el 5 de 7, un castell que no va mostrar cap dificultat i on cal destacar l'estrena a la rengla de Marina Meléndez de terça.

A segona ronda fèiem el 4 de 8. Aquest el vam haver de treballar un mica atès que un dels rengles s'anava girant de mica en mica i, al rengle del costat, el baix tenia problemes per aguantar-lo. Sortosament el vam aconseguir descarregar.

En tercera ronda enlairàvem el 7 de 7. Un castell que ja va pujar malament de mides, especialment al meu rengle (en Tete era el segon), on ja des del principi va haver d'adoptar una posició força oberta pel que és habitual. Això va fer que al llarg del castell aquest rengle s'anés deformant cada vegada més fins el punt, ja iniciada la descarregada, en què el Tete es va agenollar sobtadament cap a dins i va fer perillar el castell. No va anar més enllà i les mans vam aconseguir fermar el rengle, per la qual cosa el castell es va poder descarregar.

Per acabar, vam fer un vano de 5 molt maco.

Al seu torn, Cerdanyola va fer un 3 de 7, 4 de 7, 4 de 7 amb agulla i un pilar de 5; i Minyons de Terrassa, un 5 de 8, 2 de 8 amb folre, 3 de 8 i tres pilars de 5.

Plaça Joan Pau II de Cerdanyola, 5 de maig de 2019

Castellers de Cerdanyola:

pilar de 4 caminant, 4 de 7, 3 de 7, 4 de 7 amb agulla, pilar de 5, tres pilars de 4

Minyons de Terrassa:

pilar de 4 caminant, 5 de 8, 2 de 8 amb folre, 3 de 8, tres pilars de 5

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 caminant, 5 de 7, 4 de 8, 7 de 7, vano de 5

Festa Major de Nou Barris

Rafa Caballero

Fem barri!

Fer equilibri en una barana de parc, aprendre a portar bici deixant-te caure per un pendent, quedar l'últim en una partida de polis i lladres, guanyar per fi una carrera de 'xapes', fer volar un avió de paper més de 20 metres, anar disfressat de 'sheriff' al cole, marcar en un *taquigol*, fer una volta sencera al *beli-va*, anar a comprar el pa per les vacances del cole... tot això és per a mi Nou Barris. Us podeu imaginar quina il·lusió em fa fer castells cada maig.

Efectivament, em vaig criar en aquest districte. Cada racó té un record per a mi; especialment on enguany celebrem les diades castelleres. De tant en tant, al sortir del cole, uns quants nens anàvem a llençar pedres als bojos que vèiem caminar al pati del sanatori mental, el que ara és la Seu del Districte (no recordo que cap nena s'atrevis a acompanyar-nos en aquesta bajanada).

Per sort, ara aquest record queda compartit pels grans moments de castells que hem viscut en aquesta plaça. En aquesta plaça hem arriscat força: hem fet el 3 de 9 amb folre més matiner de la Colla, hem lluitat amb un indomable 7 de 8 i, fins i tot, un 3 de 8 va ser el desencaixant de l'última escissió de la Colla. Poca broma amb aquesta plaça.

En aquesta ocasió, la temporada 2019, no havia de ser diferent. Ens vam proposar portar el primer 2 de 8 amb folre de la temporada; tothom tenia clar que aquest seria l'escenari per a l'estrena. Per assegurar l'aposta, es va decidir arrencar en primera ronda amb un 3 de 8, el segon que portàvem a plaça, per això va ser treballat, tant en carregar-lo com en descarregar-lo. Entre olors de la fira modernista, en segona ronda, ens vam reunir els del folre i vam agafar energia amb una arenga, recordant que s'havien fet moltes i bones proves a assaig. Vam anar a per la torre. El castell va patir una sacsejada i la canalla

Això és Nou Barris, munió de cultures, on els Castellers de Barcelona ens trobem en la nostra essència

va decidir desmuntar-lo amb seny; la gent va aplaudir, perquè també havia estat d'ofici poder finalitzar-lo sense fer llenya. Hi havia molta temporada pel davant en l'any del 50è Aniversari, així que es va optar per completar la segona ronda amb un 4 de 8 amb estrenes i finalitzar la diada amb un 2 de 7, amb el folre al terra, amb la mirada posada en la propera diada; qui sap si a la Barceloneta reeixirà la desitjada 'torre de 8'. Vam acabar amb un pilar de 5, amb estrena del Gabi, cap de tronc, com a segon del pilar

De tot, el millor va ser fer pinya amb el Jordi Sendra, fill de casteller de Nens del Vendrell i de Vilafranca, segon al primer 4 de 7 de la colla, i terç amb al Josep Sala al primer 2 de 7.

L'altra colla convidada, Bordegassos, va presentar un 4 de 7 amb agulla en primera ronda, un intent de 4 de 7 amb reliscada de l'enxaneta al fer el pas, però que després van saber completar, i un 3 de 7 molt maco en tercera ronda.

Em vaig acomiadar del meu barri fent de primeres mans pel darrere en el pilar al balcó, amb les primeres gotes d'una pluja anunciada, i sense autoritats al balcó, encara que estàvem en plena campanya de les eleccions municipals. Això és Nou Barris, un districte de gent treballadora, un barri de la Barcelona urbanita, munió de cultures, en la qual els Castellers de Barcelona ens trobem en la nostra essència, la representació d'un costum d'arrel, en una comunitat que cerca sentir-se d'un lloc especial. Sabem fer barri, sabem fer Barcelona.

Plaça Major de Nou Barris de Barcelona, 19 de maig de 2019

Bordegassos de Vilanova:

pilar de 4, 4 de 7 amb agulla, intent desmuntat de 4 de 7, 4 de 7, 3 de 7, pilar de 5, dos pilars de 4

Castellers de Barcelona:

tres pilars de 4, 3 de 8, intent desmuntat de 2 de 8 amb folre, 4 de 8, 2 de 7, vano de 5, pilar de 4 al balcó

Festes de primavera de la Barceloneta

David Tarrats

Sembra que arriba el bon temps, els dies s'allarguen i la primavera comença a anunciar la seva arribada amb els seus riuixats. I amb ella comencen les festes, entre elles les de la Barceloneta.

Com cada any, ens presentem a la plaça de la Barceloneta un dissabte a la tarda per tal de participar en aquestes festes del barri mariner per excel·lència de Barcelona.

En aquesta ocasió ens hi accompanyen els Encantats de Begues i els Margeners de Guissona.

Com que al matí ja hem estat fent el ninot pel Mercat del Ninot, i ja portem un bon aperitiu a sobre, ha costat una miqueta llevar-se del sofà per tornar a fer castells. L'amenaça de pluja tampoc no ajuda a pujar l'ànim, però tot i això, aquí som... a per la torre de 8!

Comencem amb tres pilarets de 4, així com qui no vol...

Ens quedem a un pas de carregar la torre de 8 i ens hem de conformar, finalment, amb la de 7

I ens llancem a pel 3 de 8, que, tot i que l'hem de desmontar en dues ocasions (acomplint la predicció del Jesús), a la tercera el descarreguem enmig d'algunes gotes de pluja.

En segona ronda, encarem el 4 de 8 i el descarreguem **a la primera!**

I en tercera ronda, aprofitant que anem a totes, ens plantegem la torre de 8. Llàstima que ens falta un pèl per carregar-la, però la canalla ha tirat avall. Al final es fa la torre de 7.

Ja per acabar, es fan dos pilars de 5 simultanis i dos pilars de 4 simultanis de canalla!

Plaça de la Barceloneta de Barcelona, 25 de maig de 2019

Margeners de Guissona:

pilar de 4, 3 de 6, 3 de 6 aixecat per sota, 2 de 6, pilar de 4

Encantats de Begues:

pilar de 4, 3 de 6 amb agulla, 3 de 6, dos pilars de 4

Castellers de Barcelona:

tres pilars de 4, 3 de 8, 4 de 8, intent desmuntat de 2 de 8 amb folre, 2 de 7, dos pilars de 5, dos pilars de 4

50è Aniversari dels Castellers de Barcelona

Daniel Dávila

50è Aniversari fent pinya a la plaça de Sant Jaume amb vermells i rosats

Al final els castellers i les castelleres fem castells.

Aquella tarda de fa 50 anys, al Vendrell, set castellers van voler autobatejar-se i dur el nom de Barcelona amb una camisa vermella fent un pilar de 4. El primer castell dels barcelonins. Som la quarta colla més antiga del món casteller.

Tot estava preparat per poder gaudir d'un dels grans esdeveniments del nostre aniversari i que es produïa a la plaça de la capital catalana. Sant Jaume esperava aquests 50 anys d'història, per veure castells en una tarda que seria extraordinària.

Hi havia tots els ingredients. Les dues colles de Valls apadrinaven de nou aquesta història extraordinària del fet casteller. Molts dels records vius de la història de la Colla hi eren presents. La diada era somiada per tothom que, d'alguna o altra manera, era o havia estat part d'aquests 50 anys. Les cares de sempre, cares que feia molt de temps que no es veien, cares d'aquells i aquelles que sempre responen quan la Colla fa grans actuacions, cares que alguns ni coneixíem, cares absents d'algun o alguna que hagués estat genial que hi fos i, afortunadament, les mirades de la canalla. Mirades plenes de l'essència que fa dels castells el que són. Mirada de complicitat i d'admiració quan al principi del cercavila es fonien amb la fragilitat ferma de la mirada del Sala, mirades d'il·lusió de futur i d'història. Un instant que caldrà recordar sempre. Aquella sensació d'un sospir que concentra tota aquella dedicació il·lusionant, que ens feia a tots els qui érem allà i que es resumia en aquell goig de saber que gaudíem de la història dels Castellers de Barcelona. Era un moment irrepetible i érem allà. Ho sabiem, érem allà.

La diada era somiada per tothom que, d'alguna o altra manera, era o havia estat part d'aquests 50 anys

Els nervis de la història, dels retrobaments, dels primers castells de 9 per a alguns i de les ganes d'afrontar reptes de nou treballats, començaven a dissoldre's amb el pas de caminar cap a plaça, el so dels timbals i la música de les gralles acompanyats d'un bon grapat de camises vermelles i rosades que començaven a prendre el cor de la plaça.

Com sempre la veu del Raimon Cervera preparat i disposat a recordar a tothom per què érem allà i per recordar tot allò important que els Castellers de Barcelona representen per a la ciutat i per a la història del fet casteller.

I al final, els castellers i castelleres fem castells. No va ser allò que somiàvem. Vam intentar de nou fer el nostre estimat 4 de 9 amb folre, però no va reeixir i la decepció va ser important. Algú diu que *no existeix el fracàs, excepte quan deixem d'esforçar-nos* (Jean Paul Marat), i potser per això hem portat durant 50 anys un escut i una camisa vermella a Barcelona fent castells extraordinaris. Perquè som la colla de Barcelona, perquè som la colla de la ciutat. I potser per això, després de 50 anys i una diada sense castell de 9, vam tornar a plantar un pilar que portava de nou el Nico a segons i tancava aquests 50 anys d'aquell inici al Vendrell amb Manel Pallarès a baixos, el Josep Sala a terços i l'Àngel Moreno d'enxaneta.

Perquè al final, als castellers i castelleres simplement ens encanta fer castells. Som cultura, som tradició i som tot allò que volem somiar.

L'Alcaldessa Ada Colau contemplant l'evolució del nostre 9 de 7

Plaça de Sant Jaume de Barcelona, 8 de juny de 2019

Colla Vella dels Xiquets de Valls:

pilar de 5, intent desmontat de 3 de 9 amb folre, 3 de 9 amb folre, 4 de 8 amb agulla, 5 de 8, pilar de 6, dos pilars de 5 i dos pilars de 4

Colla joves Xiquets de Valls:

pilar de 5, 2 de 8 amb folre, 3 de 9 amb folre carregat, 3 de 8 amb agulla, pilar de 7 amb folre, pilar de 5 i quatre pilars de 4

Castellers de Barcelona:

cinc pilars de 4, intent de 4 de 9 amb folre, 3 de 8, 4 de 8, 9 de 7, intent de pilar de 6, pilar de 5 al balcó, pilar de 4

Diada del Pati

Albert Mateo

Després d'un 50è Aniversari on ens va quedar en intent el primer castell de 9 que portàvem a plaça, va arribar la Diada del Pati, a Valls, convidats per la Colla Joves dels Xiquets de Valls.

Amb una prova exprés de torre de 6 neta i alguna baixa d'última hora ens desplaçàvem cap a Valls. Més tard, la Colla Joves havia preparat un sopar i concerts per als assistents.

A la diada vam començar descarregant un pilar de 5. A la primera ronda vam descarregar el 4 de 8, després va ser el 2 de 7 i a l'última ronda vam completar el 7 de 7. Per tancar la diada vam descarregar dos pilars de 5.

Els Nens del Vendrell van descarregar un pilar de 4 per

començar la diada. A la primera ronda van completar el 3 de 7, després el 4 de 7 amb agulla i el seu tercer castell va ser el 4 de 7. Van acabar amb un pilar de 5.

La Colla Joves Xiquets de Valls va obrir la diada amb sis pilars de 4 i un pilar de 5. A la primera ronda van fer un intent desmuntat de 3 de 9 amb folre, que van carregar seguidament. A la segona ronda van descarregar el 2 de 8 amb folre, i el seu tercer castell va ser el 3 de 8 amb agulla. Per tancar la diada van completar el pilar de 7 amb folre i després van descarregar sis pilars de 4.

Els Moixiganguers d'Igualada van començar descarregant tres pilars de 4. El seu primer castell va ser el 4 de 8. A la segona ronda van fer un intent de 3 de 8. Seguidament van descarregar el 3 de 7 i el 4 de 7 amb agulla. Van acomiadar la diada amb un pilar de 5.

Instant de traspassar el 7 de 7 que vam exhibir al Pati de Valls

Empòrium
serveis gràfics

Ciudad Real, 6 local 1 baixos (Gràcia)

Fredi Planas: 93 219 54 55

frederic@emporiumgrafic.com

Fabricació de tot tipus de segells de goma

Plaça del Pati de Valls, 15 de juny de 2019

Colla Joves Xiquets de Valls:

sis pilars de 4 i un pilar de 5, intent desmuntat de 3 de 9 amb folre, 3 de 9 amb folre carregat, 2 de 8 amb folre, 3 de 8 amb agulla, pilar de 7 amb folre, sis pilars de 4

Moixiganguers d'Igualada:

tres pilars de 4, 4 de 8, intent de 3 de 8, 3 de 7, 4 de 7 amb agulla, pilar de 5

Nens del Vendrell:

pilar de 4, 3 de 7, 4 de 7 amb agulla, 4 de 7, pilar de 5

Castellers de Barcelona:

pilar de 5, 4 de 8, 2 de 7, 7 de 7, dos pilars de 5

Festa Major del Casc Antic

Pau Salas

Després d'unes diades en les quals volíem més, diada d'aniversari i a Valls, al Pati, ens disposem a fer una nova actuació de dissabte tarda, que ha arribat després d'un llarg matí de fotografies "pilaneres" per al llibre del 50è Aniversari.

L'any passat l'actuació va ser a la plaça Comercial (davant del Born), de diumenge al migdia, però aquest any ha estat al passeig Lluís Companys, just al costat de l'Arc de Triomf, i conjuntament amb la participació dels Falcons de Barcelona.

Després de l'actuació de diferents grups de balls de bastons, que realitzaven una trobada de bastoners que ha provocat un retard de gairebé mitja hora, hem encetat la diada amb dos pilars de 4 simultanis, amb el debut de la Katerine a segons, en un dels pilars.

Castells de 7 que han comportat un seguit de debuts en una diada que s'ha mostrat molt àgil

Tot seguit, després d'una primera ronda de dues figures falconeres, hem iniciat les rondes de castells amb el 3 de 7, castell solvent i sense problema per a descarregar-se, amb el debut de l'Oriol Meléndez i la Laura Garcia a terços, de l'Alexandra a quarts i de l'Itziar a dosos.

A continuació, ha estat el torn del 4 de 7 amb el pilar, castell que ha estat ben quadrat pel que fa al quatre i que ha permès que el pilar no patís i que es treballés còmodament i sense patiment, tot i els debuts de l'Helena Tarrats a terços del pilar i de la Laia Muñoz d'aixecadora. Al quatre també hi ha hagut força estrenes, les de l'Albert Mateo a segons i l'Arnau Muñoz i la Laia Garcia a quarts.

Per tancar les rondes de castells hem descarregat un 4 de 7 que s'ha descarregat amb molta solvència i que ha comptat també amb debuts, el de la Laia Muñoz també a quarts.

Finalment, per acabar la diada hem alçat de nou dos pilars de 4 simultanis, i també amb debuts, destacant el de la Carla de segona, que ha penjat la càmera

de fotos per una estona per ser carn de fotografia.

Una diada àgil pel fet d'actuar-hi nosaltres juntament amb els Falcons. Tocarà carregar piles per a poder tornar a omplir el pati d'assaig, com als assajos previs a l'Aniversari, i per agafar rodatge per a les properes diades que tenim al davant durant el mes de juliol (Festa Major del Raval, aniversari Minyons de Terrassa, Festa Major de Salt...), en què hem de fer moltes passes endavant per a poder tornar a fer una màgica diada de Màrtirs Street del 3 d'agost.

Passeig de Lluís Companys de Barcelona, 22 de juny de 2019

Falcons de Barcelona:

quadriga coronada + dos pilars de 3, serra de 6 puntes amb pilar de 3, dues pires 4x4, dos vols de 3 i dos vols de 3 coronats, cinc piràmides de 3, dues planxes amb pilar i un ventilador, escala de 7 amb puntes

Castellers de Barcelona:

dos pilars de 4, 3 de 7, 4 de 7 amb agulla, 4 de 7, dos pilars de 4

Festa Major del Raval

Carlos Maroño

Raval per escalfar motors

Passades unes "minivacances" per recuperar forces, arriba la tradicional diada de la Festa Major del Raval, a la plaça de la Gardunya. En el ja habitual horari de dissabte tarda, ens acompanyen a plaça els també habituals Castellers de Cerdanyola i els Brivalls de Cornudella, amb els quals no compartíem plaça des de feia anys.

Donem el tret de sortida a l'actuació amb dos pilars de 4, en un d'ells amb el debut a segons del Pep 'Lancho'. A primera ronda fem l'assalt al 3 de 8, que no va poder veure plaça al Pati, descarregat després d'un intent desmuntat. Cal destacar que presenta un canvi a terços i a quarts respecte a qualsevol dels

El 3 de 8, que no va poder anar al Pati de Vall, es va fer amb un canvi a terços i a quarts respecte a tots els fets fins ara

altres de la temporada. A segona ronda descarreguem un plàcid 4 de 8 després d'un peu desmuntat i finalitzem les rondes de castells amb un còmode 5 de 7. A la ronda de pilars tan sols carreguem el pilar de 5, amb l'estrena de la Sara al pis de terços, descarregat a l'assaig aquesta mateixa setmana. Per acabar la diada, descarreguem dos pilars de 4 amb doble estrena a segons: el David García "Botas" i l'Oriol Meléndez.

Pel que fa a Castellers de Cerdanyola destaca l'estrena del primer 3 de 7 amb agulla d'aquesta temporada, descarregat després d'un trepidant intent desmuntat. L'acompanya el 4 de 7 i el 4 de 7 amb agulla. Finalitzen l'actuació amb un pilar de 5 i seguidament tres pilars de 4.

Els Brivalls de Cornudella comencen la diada amb un pilar de 4. A les rondes de castells descarreguen el 3 de 6, fan un intent desmuntat de 3 de 6 amb agulla en segona ronda i finalitzen la seva actuació amb l'estrena del 2 de 6, renunciant així a la ronda de millora. Amb un pilar de 4 de comiat donen la diada per finalitzada.

Amb la mirada posada a la diada de demà, sabem que hi ha feina per fer i estem a tan sols tres diades de Màrtirs. A omplir el pati d'assaig per acabar satisfets i satisfetes en aquest tram de temporada.

El 5 de 7 davant del singular edifici de l'Escola Massana de Barcelona

Plaça de la Gardunya de Barcelona, 13 de juliol de 2019

Castellers de Cerdanyola:

pilar de 4, 4 de 7, 4 de 7 amb agulla, intent desmuntat de 4 de 7 amb agulla, 3 de 7 amb agulla, pilar de 5, tres pilars de 4

Brivalls de Cornudella:

pilar de 4, 3 de 6, intent desmuntat de 3 de 6 amb agulla, 2 de 6, pilar de 4

Castellers de Barcelona:

dos pilars de 4, intent desmuntat de 3 de 8, 3 de 8, 4 de 8, 5 de 7, pilar de 5 carregat, dos pilars de 4

40è aniversari dels Minyons de Terrassa

Frederic Planas

L'any 2019 es recordarà, entre d'altres motius, per un parell d'aniversaris molt assenyalats. L'un, no cal dir-ho, són els nostres 50 anys, i l'altre de ben segur que és el 40è aniversari dels Minyons de Terrassa, colla amb la qual sempre hem tingut una relació propera. Això no treu que darremant sovintegem menys aquesta plaça per motius que no he arribat a entendre mai. Actualment anem a la diada del Patrimoni en el marc incomparable de la Seu d'Ègara, però hem deixat d'anar a la Diada de Minyons per potenciar la diada de la Festa Major del Clot, una aposta que trobo equivocada, però tampoc aquest és el lloc per començar a argumentar-ho.

El dia està mig ennuvolat i això ho farà més suportable per al públic, que, a diferència del de la Festa Major o la diada de Minyons, sembla menys d'altres colles i més egarenc. Públic que no dubta a omplir les moltes terrasses que hi ha a la plaça Vella, cosa que no podria fer al Raval de Montserrat. La veritat és que veure castells grans assegut còmodament en una terrassa és un fet que difícilment es pot fer en d'altres places.

No encerto a veure el corresponent supermercat proveïdor d'alcohol d'alguns companys i penso que, amb el seu nivell de consum, es gastaran un dineral si ho han de fer en els bars de la plaça. Però és evident que soc persona de poca fe, perquè sempre es troba algun lloc per proveir-se, que, en aquest cas, és tres carrers més avall, encara que, s'hi s'hagués d'agafar el cotxe i fer uns quilòmetres, això tampoc seria cap problema per als "habituals".

Com a aniversari assenyalat que és, torno a veure moltes cares de minyons "de tota la vida" i que darremant ja era difícil de veure. No sé si són dels fundadors de fa quaranta anys però els Falcato, Marc Roura, Màrius Boada, etc., eren les cares visibles dels Minyons que van "descol·locar" el món casteller amb la torre de 9 amb folre i manilles de 1993, que va esdevenir el detonant perquè em poses a fer castells poc després.

Saludo entre el públic l'"ideòleg" del folre i les manilles d'aquella torre de 9, que, en el seu moment, em va ensenyar com ho havíem de fer. Avui ell ja no fa castells i jo m'he quedat sense la preuada Torre.

Alguns dels darrers trans-fuguismes han comportat que la meva històrica complicitat amb els Minyons hagi anat desapareixent

Poc abans de començar em ve a saludar un casteller amb la camisa malva que era nostre fa molts anys. Casualment ens hem anat trobant i saludant regularment per Barcelona. Sempre em preguntava per la Colla, però donant a entendre que això dels castells ja li havia quedat enrere. Pel que m'ha explicat, l'any passat li va tornar a agafar el cuc casteller, però, en lloc de tornar amb nosaltres, se'n va anar a Minyons sense ni tan sols viure a Terrassa. Hi ha alguna cosa que no fem bé.

Segurament, el fet que ja hi ha un bon grupat d'ex-castellers nostres amb la camisa malva (algun trans-fuguisme de fa pocs anys, francament "sonat") ha comportat que la meva històrica complicitat amb ells hagi anat desapareixent.

De l'actuació, poc a dir. Algú que llegeixi aquestes ratlles d'aquí a uns anys i vegi la taula de castells es preguntarà: "què va passar?". I no sabria què dir... més enllà de que no vam poder dur els castells que tothom hagués esperat de nosaltres.

També és cert (ho vaig aprendre del Sala i d'aleshores ençà ho defenso sempre) que no tot són els castells que fas; fins i tot és més important com els fas. I el 4 de 8 d'avui –el castell més destacat– ha estat completament parat, sòlid i ha pujat amunt al primer peu.

Plaça Vella de Terrassa, 14 de juliol de 2019

Minyons de Terrassa:

3 de 9 amb folre, 2 de 9 amb folre i manilles, 5 de 8, pilar de 8 amb folre i manilles, quatre pilars de 5

Bordegassos de Vilanova:

5 de 7, 7 de 7, 2 de 7, dos pilars de 5, dos pilars de 4

Castellers de Barcelona:

4 de 8, 5 de 7, 7 de 7, pilar de 5, dos pilars de 4

Festa Major de Salt

Germán Simón

Després de la reunió oberta de valoració de la temporada de dimarts anterior, amb la crida a la implicació de la Colla en el nostre 50è Aniversari, el primer tastet és la Festa Major de Salt.

Quan ens concentrem al nostre local per sortir, s'aprecia que els autocars estan força plens i una vegada a plaça també hi ha un bon gruix de gent que ha anat pel seu compte, amb algunes cares que veiem esporàdicament. En definitiva, una bona pinya vermella pels castells bàsics de 8 però insuficient per a reptes majors.

L'actuació havia de començar a les dotze del migdia, però per motius de manca d'ambulàncies no ha començat fins mitja hora més tard.

Som segons en actuar i ho fem amb un pilar de 4 caminant de salutació. I, per obrir la ronda de castells, ho fem amb el 3 de 8, al segon peu perquè el primer l'hem

Amb la caiguda dels Xerrics es col·lapsa l'assistència sanitària i s'atura l'actuació –un cop més– i el seu ritme

hagut de desmuntar per qüestions d'alçades. El castell ha pujat amb bones mides i ritme i s'ha descarregat sense problemes. Cal destacar el debut del Góriz de segons a la rengla i el Nawy Lleixà com a quart.

A la segona ronda, hem fet el 2 de 7 sense gaires complicacions, que hauria de pujar un pis més, si és possible, a Màrtirs. Cal destacar el debut de la Marina Meléndez com a crosa.

Amb la caiguda dels Xerrics i l'assistència sanitària col·lapsada, s'atura l'actuació i el seu ritme. Es reprèn l'actuació a un quart de tres i nosaltres, per tancar la ronda de castells, fem el 4 de 8 que queda en intent desmuntat per problemes de quadratura del castell.

Posteriorment, tornem una altra vegada amb el 4 de 8 que descarreguem sense complicacions, excepte alguna posició de la pinya. Cal destacar el debut del José Luis López com a segon i el doblet de la Marina com a crosa.

Pels volts d'un quart de quatre, finalitzem la diada amb un vano de 5. Aquesta actuació ens ha de servir per agafar forces i empenta per la següent a Vilafranca on caldria donar un pas més... si tots ens impliquem.

Plaça del President Companys de Salt, 27 de juliol de 2018

Marrecs de Sant:

pilar de 4 caminant, 5 de 8 carregat, 3 de 8, 7 de 7, vano de 5, dos pilars de 4 al balcó

Xerrics d'Olot:

pilar de 4 caminant, 5 de 6, intent de 3 de 7, 4 de 6, 3 de 6, dos pilars de 4

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 caminant, 3 de 8, 2 de 7, intent desmuntat de 4 de 8, 4 de 8, vano de 5

Diada de Màrtirs Street

Jordi Guirado

Un cop més, arriba la nostra diada màgica dels bigotis, ja siguin amb pèl natural, artificial, pintat, negre, vermell, i allà on la imaginació ens arribi. És on es tanca el final de la primera part de la temporada i quan iniciem les vacances d'estiu, que molts ja gaudeixen, aparcant la feina feta fins al moment per retrobar-nos a finals d'agost amb un punt de partida important per a la resta de temporada.

Enguany, la dinàmica ens ha marcat –tant a nosaltres com a gran part de l'espectre casteller– els objectius en forma de castells, descartant arribar al nivell de 9, conseqüència de manca de gruix de soca als assajos, lloc on s'han de preparar. Però arribem amb un clar objectiu pendient, com és la torre de 8 amb folre, perquè fins el que portem de temporada ens va quedar en tres intents desmuntats, i ara és l'ocasió de culminar en tripleta de 8, amb molta il·lusió i ganes per part de tots.

A plaça, i una mica més tard que altres anys, a les 8 del vespre, actuem com altres anys amb els Xicots de Vilafranca, que obren ronda amb un 4 de 8, i a continuació portem el 2 de 8 amb folre. Amb canvis a tronc respecte a l'alineació fins al moment habitual, a terços, a quarts, amb debuts de Cinta i Laia Garcia a quints, i

alguns debuts, tant a folre (Pau Salas i Oriol Meléndez), com a nuclis, amb la Martina i la Nora de crosses, i canalla debutant, com l'Aran i la Sofía. Amb la soca i folre ben compactes puja la torre a la primera, i després d'alguna sacsejada abans de carregar, es fa l'aleta i baixa tot seguit amb algun moviment però resolt amb solvència i la posterior celebració, cùmul d'alegies i emocions que tant anhelàvem i necessitavem.

Seguidament vam descarregar un 3 de 8 amb l'alineació de Salt, ben correcte, tancant l'actuació amb el 4 de 8, amb alineació apta per a folrar, tots sense desmuntar peu. Comiat amb dos pilars de 5 i dos pilars de 4, tots simultanis. Per part de Xicots, 7 de 7 i 5 de 7 van acompanyar el 4 de 8.

Una altra cosa que va marcar la diferència d'enguany va ser el posterior sopar de botifarrada i festa amb DJ, ja que en comptes de a la plaça de Vall del Castell, es va fer al local de Xicots (Cal Noi-Noi), a uns 300 metres del lloc d'actuació, degut a manca d'acord entre veïns i organització, però la festa va ser ben animada i ens ho vam passar d'allò més bé, sense perdre's l'essència de Màrtirs.

Com a punt més controvertit, i en el qual jo era el principal responsable, va ser una equivocació per part de la companyia d'autocars, que va enviar un dels autocars amb molta menys capacitat del que vaig demanar. Amb alguns maldecaps i trucades vam resoldre el problema. Agrair amb fervor l'esforç i el suport per part dels companys i companyes pels possibles inconvenients causats, però ningú es quedaria sense seient: la Colla, per davant de tot.

Plaça de Vall del Castell de Vilafranca, 3 d'agost de 2019

Xicots de Vilafranca:

5 de 7, 4 de 8, 7 de 7, pilar de 5 i quatre pilars de 4

Castellers de Barcelona:

2 de 8 amb folre, 3 de 8, 4 de 8, dos pilars de 5 i dos pilars de 4

Altres actuacions

Laura Ramí

Any del 50è!!!!

Des de la Tècnica ens han reduït els "bolos" per tal que els castellers no anessim tan desbordats. Tot i així, en algunes d'aquestes actuacions menors hi ha hagut molt poca assistència i això ha comportat que no es pogués dur a terme allò que es tenia pensat, i fins i tot s'ha sofert una caiguda d'un pilar a terra. Realment cal que considerem col·laboració de forma més continuada.

D'altra banda, n'hi ha hagut amb molta quantitat de gent, ja sigui per les circumstàncies, la localització o el que s'hi representava.

Detallarem així les actuacions menors d'aquest primer tram:

L'1 de febrer es va actuar a la **Llotja de Mar**, on s'hi van dur a terme dos pilars de 4 (un d'ells carregat).

El 4 de maig vam actuar a l'**Hospital de Sant Pau** a la IIIa Jornada de Qualitat de Vida i Càncer de Mama on vam fer dos pilars de 4 no simultanis. També aquest dia vam participar a la cercavila de les festes de primavera del **Clot-Camp de l'Arpa**: dos pilars de 4 no simultanis a la Plaça de Can Robacols, un més al c/Rogent, i un pilar de 4 i un 3 de 6 a la Plaça del Mercat.

El 18 de maig vam ser a la gespa del **Camp Nou** a la prèvia del partit de rugbi que disputaven els Dragons Catalans i els Wigan Warriors i vam sorprendre el públic amb un 3 de 7 acompañats pels Castellers del Prat (3 de 6).

El 19 de maig, tot just una mica abans de la diada de Festa Major de Nou Barris i a la **Plaça d'Angel Pestaña**, vam anar a fer un pilar de 4 pel centenari del barri de la Prosperitat, accompagnats d'alguns veïns que ja ho havien fet al nostre primer pilar a la mateixa localització l'any 1977. Certament va ser molt emotiu, amb presència de Kim Manresa, el mateix fotògraf que ens va retratar en aquella ocasió.

I el 25 de maig, al **Mercat del Ninot** per celebrar els seus 125 anys, hi vam fer un total de quatre pilars de 4 i un 3 de 6. Que quedí anotat -els qui hi vau ser ho recordareu- que el pica-pica en acabar va ser esplèndid.

Ja al juny, el dia 16 a la tarda vam fer un pilar de 4 solidari a la festa solidària "Junts per la Duplicació" a la **Nau Bostik**. El 17 al **Poble Espanyol** pel congrés al Restaurant La Font de Prades vam fer un pilar de 4 amb

3 de 7 a la gespa del Camp Nou durant la prèvia del partit de rugbi disputat pels Dragons Catalans

un públic molt agraiat, que també ens va convidar a participar del seu pica-pica i música.

Aquest any, a la rebuda de la Flama del Canigó el 23 de juny, com sempre a la **Plaça Sant Jaume** i posteriorment després de la correguda fins al local al davant de l'**Orfeó Martinenc**, a l'Avinguda Meridiana amb carrer Consell de Cent, vam fer dos pilars de 4, un a cada ubicació.

El 4 de juliol vam anar al **Palau de la Generalitat** on el Molt Honorable President Quim Torra ens va fer una recepció pels nostres 50 anys. Va ser l'actuació menor amb més quantitat de castellers i, d'aquesta manera vam coronar un 4 de 7 i després dos pilars de 4 més un pilar de 4 al balcó.

Afegirem que hem fet pilars de 4 per al llibre del 50è els següents dies: 17 de juny (dos a dos llocs del **Poble Espanyol**), 22 de juny (dos a la **Rambla**, dos a la **Boqueria**, dos al **Temple d'August**, un al c/**Pietat**, dos al c/**Bisbe**, un al **claustre de la Catedral** i un al monument als castellers de la **Plaça Sant Miquel**, i per la tarda, cinc al **Born** i voltants, tres al **Parc de la Ciutadella** i un al **Passeig Lluís Companys**), 3 de juliol (un al **Pati dels Tarongers de la Generalitat**), 17 de juliol (dos a la **Casa Batlló** i quatre a la **Pedrera**) i 18 de juliol (dos a la porta de la **Finca Güell**).

De nou, gràcies als incondicionals que sempre hi són i animar la resta a compartir aquestes petites actuacions on ens ho passem bé, hi debuta molta gent i fem colla!!!

Germán Simón

De l'esbart a la Colla

Toni Mañané

Quins van ser els teus començaments a la Colla?

Vaig començar al juliol del 78 perquè els Castellers teníem la seu social al carrer Terol de Gràcia, a la Cooperativa de Teixidors a Mà, i allí jo portava des dels 5 anys fent l'esbart i ball de bastons.

Aleshores hi havia gent que anava a l'esbart i participava als castells, com l'Antoni Parra i l'Eloi Abad, que ens deien a mi i a altra gent de l'esbart: "vinga, animeu-vos-hi!". Érem joves que teníem 17-18 anys.

A la Cooperativa, els Castellers tenien un despatx minúscul on tenien quatre papers, alguns arxivadors metà·lics d'oficina gris i poca cosa més. En aquella època (no és com ara) assajàvem al carrer. Era l'assaig al carrer i els quatre papers a la Cooperativa.

L'any 78, a finals de juny i principis de juliol, havien d'anar a les Setmanes Catalanes de Berlín i llavors el Toni i l'Eloi van dir-nos si volíem anar-hi, ja que en aquell moment no hi havia molta gent apuntada. No hi vaig anar, però després, a principis d'agost, va ser la diada de Màrtirs Street i amb un company de l'esbart, l'Ortega, i algun altre ens

En aquella època sortien dos autocars, l'un de Gràcia i l'altre de Santa Coloma de Gramenet

vam dir: "vinga, doncs, anem-hi!". Era un dissabte a la tarda.

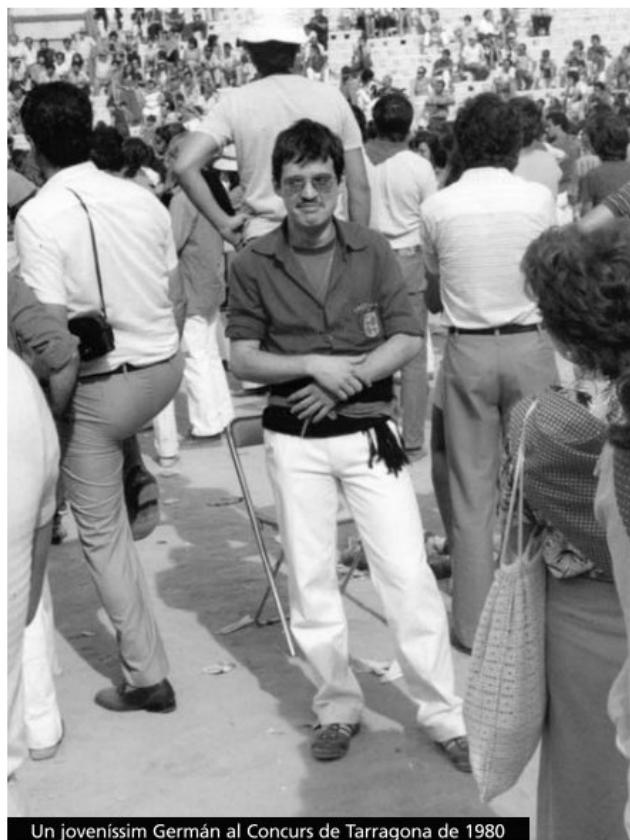
I vam anar com a *novatos* a veure l'actuació. En aquella època sortien dos autocars, un dels Jardinets de Gràcia i l'altre de Santa Coloma de Gramenet, que era on hi havia el gruix de la Colla, unes 100 persones que sortien del barri de Santa Rosa.

Vam arribar a Vilafranca del Penedès, era estiu i no és que es fessin grans castells, eren castells bàsics

de 7, però vaig dir-me: "això m'agrafa, vull fer això!". I així és com vaig començar i, des de llavors, excepte alguna temporada que he vingut només puntualment, soc aquí fent castells.

Al llarg d'aquests 40 anys, quines posicions has ocupat?

Pràcticament totes, excepte les de canalla, perquè obviament quan vaig entrar-hi ja tenia 18 anys. Vaig començar fent de crossa, perquè era quan es va plantejar el 4 de 8, el primer. He fet de baix, de contrafort, d'agulla, de lateral, de segon, de segon folrat, etc. Resumint, totes les posicions de pinya,

Un joveníssim Germán al Concurs de Tarragona de 1980

El germán, al Centre, parant a segons el 1991

dins del nucli i de segon al tronc.

Bé, i a banda de totes les posicions he descarregat tots els primers castells de la Colla superiors als bàsics de 7: 5 de 7, 4 de 7 amb agulla, 3 de 7 aixecat per sota, 2 de 7 a Santa Coloma, els castells de 8, etc.

Ara, quan diem de fer el 5 de 7 o el 4 de 7 amb agulla, que per a molts és una cosa nova, jo penso que ja els he fet jo abans. Cal recordar que jo vaig veu-

re'n el primer i vam necessitar 9 anys des de la fundació de la Colla per aconseguir-lo. He estat també en tots els castells de 9.

En aquests anys, dos grups importants de castellers van decidir marxar i formar una colla nova ...

He vist totes les escissions grans de la Colla que hi ha hagut. La dels Castellers de Santa Coloma, entre

les que hem patit, va ser la més greu.

En certa manera va ser inevitable perquè la cohesió social era difícil, hi havia poca integració. Com que tots els membres del tronc eren de Santa Coloma, va caldre una refundació molt àmplia. Tenint en compte que en aquell moment fer el 4 de 8 no era el mateix que ara, en aquells moments anàvem molt forts, vam haver de començar de nou, buscar sobretot baixos, tronc i canalla. Crec recordar que només en van quedar dos membres, la resta se'n va anar a formar la colla dels Castellers de Santa Coloma (1985), i fins i tot va haver-hi una actuació a la Diagonal, que evidentment ells van fer molt millor que nosaltres. Més recentment hem tingut l'escissió de la Colla Castellera Jove de Barcelona, que com a Colla en aquest cas no va afectar tant; altra cosa és que crec que s'hauria pogut gestionar d'altra manera. Crec, personalment, que s'hauria pogut evitar.

Què ha canviat a la Colla, de la teva entrada als 70-80 a avui?

Dels 80 a ara ha canviat la forma d'assajar, la tecnificació, possiblement. Abans era molt: "vinga, som-hi", i crec que ara està més tecnificat i, sobretot -molt important, sens dubte- hi ha la incorporació de la dona, que hi ha influït molt. És el gran pas, la incorporació de la dona, per passar dels castells de 7 als de 8. No som de les primeres colles que ha introduït la dona en el món casteller, però sí de les inicials.

Sí, però això no és tan de color de rosa... hi va haver una assemblea per acceptar que Barcelona incorporés les dones...

Aquesta assemblea jo no la recordo, diuen que sí que es va fer, però no en soc conscient. Crec que va ser una cosa bastante acceptada. Aquest era un

dels motius de la no cohesió dels quals parlava abans.

Castellers de Barcelona va ser de les pioneres en els viatges internacionals.

Vam fer moltes sortides a França, a Estrasburg (Consell d'Europa), Karlsruhe, París, Catalunya Nord... Érem una de les colles que teníem més projecció internacional, ara ja hi ha més colles que surten, però en aquella època érem nosaltres. Això sí, sempre en autocar, moltes hores de carretera, perquè econòmicament era car.

I menjant entrepans a l'àrea de servei, no?

Evidentment, entrepà de pa de pagès i embotit, i així ja teníem un àpat fet i au, a dormir a qualsevol lloc: cases particulars, poliesportius, etc.

Participar en la inauguració dels Jocs Olímpics va ser un dels moments més especials

Recordes alguna anècdota d'aquells anys?

N'hi ha tantes... Moments macos de veritat: per exemple, les Olimpíades. Participar a la seva inauguració, en què no vam veure res, va ser molt emotiu, i encara més la cerimònia dels Paralímpics. Pel famós 5 de 7 de les Olimpíades, on jo anava de segon a la torre, vam assajar els dos dies previs i, és clar, el dia de la inauguració era en directe, es retransmetia per tot el món: vaig pujar-hi com si res i vaig sentir un "crec", i era perquè havia trenyat la clavícula al meu baix... Coses que passen.

Així se'ns veu

Jordi Basté: "veient un castell t'has d'emocionar"

Robert Saugar

En Jordi Basté, director i presentador del programa de ràdio més escoltat a Catalunya, El món a RAC1, coescritor de dues novel·les i presentador de televisió en el programa de TV3 No pot ser, ens vol felicitar el nostre 50è Aniversari xerrant de castells; tot i que diu "no en tinc ni idea de castells", sempre els ha seguit com a tradició i llavor de la nostra cultura catalana. Xerrem amb ell una estona de manera transversal de tot el fet casteller i del que representa per a ell i per a la cultura catalana.

Tens antecedents castellers a la teva família?

No, no, cap ni un, que jo sàpiga, vaja. Castellers no, però que els agradin sí, és clar, però casteller no.

Parlem dels sentiments, del que sents al veure con s'enfaixen, quan tanquen pinya, quan sents gralles...

Buf –esbufega–, tot en si és molt molt emocionant, em passen moltes coses molt curioses. Una, la música, que li dona un to de banda sonora solemne; de fet, una de les coses que més em sorprenen dels castells són les gralles i com fan que marquin un silenci al-lucinant. Quan comencen a sonar i el castell es comença a carregar, les gralles aconsegueixen un silenci absolut que no trobes enllloc, a cap camp de futbol amb qualsevol himne. Fa que la càrrega d'un castell es converteixi en una mena litúrgia que t'acompanya i amb la qual t'has d'emocionar, sí o sí, irremeiablement. Tampoc parlo d'una emoció des d'un punt de vista català. No fa gaire un dels polítics del Parlament, nascut a Catalunya, i que fa política al nostre país, va fer unes declaracions, al meu parer molt desencertades, referint-s'hi com a "puñeteros castells". Els castells no són patrimoni només de la cultura catalanista i independentista, són de tots. Una persona no pot emocionar-se veient com es descarrega un castell? Això no té res a veure amb política, això té a veure amb una manera de viure, de veure i de sentir; la música, el silenci, els castells, el treball, l'esforç..., un castell és molt més, són més de 200 anys d'història.

Has pensat mai en implicar-te en una colla castellera? En viure-ho des de dins?

Mira, mira, jo no, però de vegades he pensat en el sentiment... bé, tampoc sentiment, que ja me l'imagino... però

en què es deu sentir estant allà baix, a la pinya. És evident que ja no tinc ni edat, ni alçada, ni pes per pujar-hi, però què passa allà baix... Ostres, m'agradaría col·locar-hi un micròfon. Tampoc a casa les meves filles m'han dit mai d'anar a un assaig... Si em diguessin d'anar-hi, supercontent, però tampoc s'hi han interessat mai.

Els castells i el seguiment mediàtic

Amb els castells està passant una cosa des del punt de vista mediàtic que és que des de Catalunya se li està donant una bola bestial. Compara fa deu anys en com estava el moviment casteller des d'un punt de vista mediàtic a ara, l'evolució és de zero a l'infinít. En res, en molt poc temps, i per què? No ho sé. Potser està passant una mica com amb l'esport femení ara, algú va dir. Escolta, cada diumenge s'omplen places, alguna cosa està passant, jo crec que hi va ajudar molt el fenomen Tarragona, el

Concurs de Castells de Tarragona, quan veus que s'omple un escenari com aquell, alguna cosa està passant en aquest país.

En Jordi Basté als estudis de RAC1

I el nivell també és més alt...

El nivell també, però potser ve donat per allò que sé que us repateja a la gent que feu castells, la competència. Sé que no us agrada aquest terme, que els castells no són cap esport, cap competició, però suposo que a partir de l'aparició mediàtica aquest terme hi és. Si ho negueu, no és la percepció que es rep des de fora, no és exactament aquesta. El nivell també és tan alt, tot es retroalimenta a més nivell, més seguiment mediàtic..., però, és clar, fins a on? També passa una mica com a l'atletisme, quan penes en quina capacitat té per créixer, arriba un moment en què els 100 metres no es podran córrer en menys de... ves a saber, hi ha un límit humà; igual als castells, sembla impossible que es pugui carregar més, però cada temporada es superen aquests límits, i em dic: bé, això no pot ser infinit, hi haurà un dia en què s'acabarà; però quan?

Saps que els Castellers de Barcelona fem 50 anys?

Home, i tant que ho sé! Una cosa és que no en sàpi-

ga, de castells, i una altra és que no estigui al dia de tot. De petit el meu pare em parlava molt dels castells, em parlava molt del que significaven els Xiquets de Valls. Hauríem d'entendre que les colles de Valls són les que tenen un impacte social més arrelat, és a dir, si em preguntes pel primer record que tinc de castells, et diria que era del meu pare, parlant-me dels Xiquets de Valls; no em pregunts per què, que no en sé la història, però és evident que a partir d'aquí ha anat creixent, i no sé les colles que deuen haver-hi ara, però des de fa 10 o 20 anys han crescut colles exponencialment cada any... i espera't! Però el bo d'això és que com més colles més oportunitats té la gent d'apropar-se al món casteller. Segur que hi ha gent purista, que això no li agrada. En aquest sentit, soc bastant obert: com més colles, més diades, més transmissions ja sigui per Catalunya Ràdio, per RAC1, TV3, per on sigui... jo sento a les transmissions els crits de l'Aymerich emocionat... i potser hi ha algun casteller pur que no li agrada, però crec que és molt maco.

Un somni fet realitat

Agustí Forné

Si no fos pel fred que feia, hagués sigut un 10 de novembre com qualsevol altre 10 de novembre. Encara no sabíem que no seria un 10 de novembre com els altres, com a mínim per als Castellers de Barcelona. No, no era un dia qualsevol, si no el **Nico Barquet** no hauria vingut expressament de París. I aquesta vegada, el **Josep Sala** no era a cap balcó, volia ser a tocar de la pinya. Els pioners no es conformaven a veure la diada, volien sentir-la, tant com aquella del 1969 al Vendrell. Fa 50 anys, amb set castellers, un pilar de 4. Poc es podien pensar que avui serien a la Plaça Valentí Almirall a punt de veure, millor dit, de viure, una "animalada".

Alguns del veterans, quan van veure el cel tapat van fer bona cara. Segur que recordaven el primer 4 de 9 amb folre a Terrassa. Jo no l'oblido, era amb l'**Ernest Benach** i fèiem passar el fred a base de cafès. Primer ens els bevíem, després simplement els teníem entre les mans per poder tenir tacte. I, de tant en tant, ens refregàvem el got de plàstic per les galtes. Fins i tot van caure alguns flocs de neu. Si us explico aquell castell és perquè precisament en **Jaume** el va triar per obrir plaça al Clot. Si el de Terrassa va ser agònic, el d'ara va ser molt més fàcil. Ningú no va haver de treballar gaire. Ningú no el va

A la sala de premsa del Mundial de Natació vaig haver d'explicar a tothom de què anava allò que havien vist a la piscina. Gràcies als Castellers de Barcelona em vaig sentir important

celebrar amb molts escarafalls quan es va descarregar.

Si fa no fa, va passar una mitja hora i el cap de colla va cridar: "3 de 9 amb folre!". Immediatament, la ment em va transportar a l'any 2000, també a Terrassa. L'any 2000, quin any! L'any de l'Home del Mil·leni. Quan els meus amics "guiris" em pregunten qui eren aquells esbojarrats que s'hi enfilaven. I és clar, amb dues o tres o quatre copes de cava de més, era molt difícil explicar-los

que eren castellers i castelleres, què era això dels castells.... I a fe de Déu que ho vaig intentar, però no me'n vaig sortir. Una situació similar només em va passar el Mundial de Natació de Barcelona. A la sala de premsa, tots els mitjans estrangers necessitaven que algú els expliqués què era allò que havien vist a la piscina. I què voleu? Amb un punt d'entre fatxenderia i orgull els ho vaig explicar. De fet, també ho vaig haver d'explicar al **Jordi Robirosa** i a l'**Anna Tarrés**. Ells no són "guiris", estaven transmetent la inauguració per TV3, però no es creien el que veien. Gràcies als Castellers de Barcelona em vaig sentir important, molt important. Semblava que en tot el Palau Sant Jordi era l'únic que ho entenia, que tenia resposta a les moltes preguntes de tothom.

L'hora de la veritat

3 de 9 descarregat. Cimera. Hi eren tots: el “**Txori**”, les **Mañané**, l’**Eva**, l’**Aida**, la **Laura**, la **Júlia**, el **Roselló**, el **París**... Tot d’un plegat, es va fer el silenci i encara es va sentir més fort el crit del Jaume: “5 de 9 i no tinc res més a dir”. Semblava ben bé un final d’assaig, però no, era el principi d’un moment irrepetible. Munten el peu. Ganyes a terços. De vegades, les ganyes amaguen nerviosisme, o molt respecte a allò que és desconegut. “Avall!” –crida en Jaume–. En els castells tot són normes no escrites i hi ha una norma no escrita que diu que quan es munta un castell per segona vegada sempre està pitjor que la primera, però sempre tira amunt. I va tirar amunt. Va ser en aquest moment que amb molta frivolitat vaig apostar que em pelava al zero si el carregaven. Alguns pensaven en l’any passat, quan les coses no van anar gaire bé, millor dit, gens bé. “Osti, doncs no es mou”, va pensar a la pinya el **Marc Estapé**. I és veritat, no es movia ni quan pujava el tronc, ni quan van entrar els poms de dalt, ni quan van fer la primera aleta, ni quan van fer la segona aleta. Ja era tard, però de seguida vaig dir: “retiro la meva aposta. Era una broma, eh? Està clar que no ho deia seriosament...”. A la Colla tothom estava com incrèdul. Ni cridaven, ni saltaven, ni ploraven. Res. Fins que es va sentir un crit ensorridor: “Ja som colla de gamma extra!”. Era l’**Óscar**

L'Agustí Forné, a la dreta de la imatge

Romero. vint anys abans havia cridat “Ja som colla de 9!” a la plaça Vella, a Terrassa, mentre queia el castell. I va ser aquest crit que va fer reaccionar tothom. Tots cantaven, tots cridaven i tothom s’abraçava amb tothom, encara que no portessin camisa vermella. Semblava que es coneixien de tota la vida. Qualsevol que passava per la plaça Almirall podia ser abraçat, quan no petonejat. No va passar ni mitja hora, que es van acabar totes les cerveses fredes. Cap problema, van començar a arrasar amb les calentes. Ningú no havia pensat en el cava, o sí, però els castellers i les castelleres són supersticiosos i no volen celebrar

abans Pasqua que Rams. En poc temps, a molts les cames no els aguantaven. Els més assenyats i els més veterans no van arribar a tant. I, per què negar-ho, l’alegria era contagiosa i jo també em vaig afegir a la festa. Jo no ho vaig veure, però em van explicar que dilluns a la tarda encara quedaven alguns dormint en els bancs de la plaça.

Si és bonic, no cal que sigui real

L’endemà, a les 8 h del matí, potser 25 o 30 castellers i castelleres van aparèixer pel bar del local de la Colla. No havien quedat, ni tant sols sabien si estaria obert o tancat, però tots van pensar el mateix: el millor lloc per llegir els diaris era allà. Jo també ho vaig pensar. Com que havia treballat diumenge, dilluns tenia festa i per què no?, volia continuar la festa. Ningú no ho va entendre. Tothom va maleir la professió periodística, però cap diari en parlava. Ens vam repartir estratègicament els diaris, el **Jordi Agut** va repassar de dalt a baix La Vanguardia. Res. El **Pere Rovira** es va llegir fins i tot els anuncis de l’Ara. Res. La **Silvia Rue** es va mirar El Punt Avui. Res. La **Natalia Moncholi** es va encarregar de El Periódico. Res. I a l’**Eva Espadaler** li van encarregar El Mundo, perquè com l’altra colla va tenir una mala caiguda pensaven que segur que en treien alguna cosa. Res. Al **Pep Ribes** li van fer rastrejar les ràdios, a veure què n’havien dit. Res. Ja que passava per allà, a mi em van fer entrar a tots els webs de totes les teles. Res. I sort que no hi havia gaires joves i ningú no hi va caure, però no van pensar en els digitals. Com podia ser que ningú parlés de la seva fita? I aleshores, algú amagat en la foscor va dir: “Els contes no cal que siguin veritat, només cal que siguin bonics”. I a fe que aquest conte era molt bonic. Com tan cert és que algun dia serà veritat. Perquè si estrenys bé la faixa, com sap tota la canalla, els somnis sempre es compleixen.

Primer 3 de 9 amb folre de la Colla, carregat a Terrassa l’any 2000

*Els que considerin el 9 de 8 un castell de gamma extra poden no llegir aquest paràgraf

Ja fa vint anys

El primer castell de 9 descarregat

Frederic Planas

Vam començar l'any 1999 amb la vista posada en l'Aniversari. Fèiem trenta anys i tot just havíem estrenat "galons" de 9 a finals de l'any anterior. De fet era evident que la ressaca encara durava i ens havíem conjurat per descarregar-lo durant l'any del 30è –el primer 4 de 9 amb folre només havia estat carregat.

El salt als castells de 9, ara potser no ho sabem valorant, va significar el pas més important, el més trascendent, que ha afrontat mai la Colla i la feina que es va fer –la Colla en general però la Tècnica de Pinyes i Folres particularment– durant l'any 1998 el recordo com el més exhaustiu i meticulos que hem dut a terme.

A l'assemblea de primers d'anys –en aquells temps es feien cada any– va resultar escollit el Josep Dávila, fet que albirava un retorn a la situació de 1997. Eren temps on la Colla estava, en certa manera, dividida en dos blocs antagònics: aquest any manaven els uns fins que es desgastaven i l'any següent s'hi posaven els altres. Però potser ja no va a tomar a ser com abans; l'any anterior, tant el Josep Dávila com jo mateix vam aparcar diferències i ens vam integrar de bon grat en l'equip del Toni Caus i el 1999 ell –tampoc calia que fos tot el bloc– es va integrar a la Junta. Eren anys on Junes i Tècniques eren molt potents i amb el Josep al davant –un cop après de les dificultats de l'any 1997– i encarant l'any amb més unitat de

la que havíem gaudit fins aleshores semblava que podíem treballar el 4 de 9 a consciència.

Parlo del quatre porque, al igual que ens va passar el 1998, el 3 de 8 passava per grans dificultats i no teníem cap possibilitat amb el 3 de 9 amb folre. Eren anys on els troncs s'havien de renovar anualment i l'únic castell que salvàvem d'un any per l'altre era el 4 de 8 que anàvem fent cada setmana amb gran solvència. El tres i la torre eren figures d'un altre paner.

A diferència del 1998, l'afluència als assajos va minvar. El castells de 9 ja no eren un reclam tant poderós. D'acord que faltava descarregar-lo, però la foto ja la teníem penjada al local. Les proves de soca i folre ja no sortien tan bé com abans i ens vam plantar al setembre amb dubtes que ens van dur a fer canvis a segons a pocs dies de la Mercè.

Un detall de la rigorositat en que fèiem les soques és que a causa dels desquadraments de moltes proves, el Josep Dávila va voler entrar d'agulla al peu per tal de donar un plus d'experiència i autoritat al nucli. El castell a plaça el duria el Sergi Brió. El folre era nombrossí, de 52 castellers (12 més que ara)

Però en aquella Mercè tot va anar bé. Es va sortir de 4 de 9 perquè tant si les proves havien anat prou bé com si no, a la Mercè, que és quan som més gent, es porta el castell que requereix més gruix. Era impensable deixarlo per Sarrià o una altra plaça menor.

Sempre em vaig preguntar per què va anar tan bé i la resposta havia de ser que simplement vam mantenir la mida en tot moment i simplement vam defensar un 4 de 8 "allà dalt".

Aquell dia podíem amb tot i a continuació vam fer el primer 3 de 8 de l'any i en tercera ronda vam afrontar la torre de 8 amb folre sense haver ni tan sols carregat cap torre de 7 en el que portàvem d'anys: la vam carregar. Inconsciència o "n'hi ha que neixen estrellats".

La repercussió als mitjans va ser enorme. Poques colles poden presumir d'haver estat notícia de primera plana a l'Avui i El Periódico però, poca broma, és que hi havia una nova colla de 9.

Carles critica el cartell de la Mercè per ser poc cristià

Els portaveus polítics defensen l'obra de Nazarí, de tres àrabs

PÀGINES 2 A 5. ÚLTIMA I EDITORIAL

L'enxameta de Bordegassos de Vilanova.

Part inferior de la portada de El Periódico del 25/09/1999

AVUI

DIMARTS, 25 DE SETEMBRE DE 1999 - ANY XXIV - N. 7890 - 125 PAGES. 0,75 EUROS

El govern central confirma que el capital privat gestionarà les autovies

CIU: "No hi haurà cap repercuSSION sobre els ciutadans de Catalunya"

PREVISIONS MACROECONÒMIQUES 2000

Producte interior brut	3,7% (3,7%)
Taux d'atur	14,2% (15,1%)
IPC	2,0% (2,4%)
Dèficit públic (% PIB)	0,8% (1,4%)

Entre parentesis dades del 1998

IERC: "Farem accions contra una mesura que suposa peatges tous"

Andreotti ha estat absolt de l'accusació d'haver manat assassinar un periodista

Ibarretxe proposa un nou forum que superi Lizarra i Ajuria Enea

Diada històrica dels Castellers de Barcelona

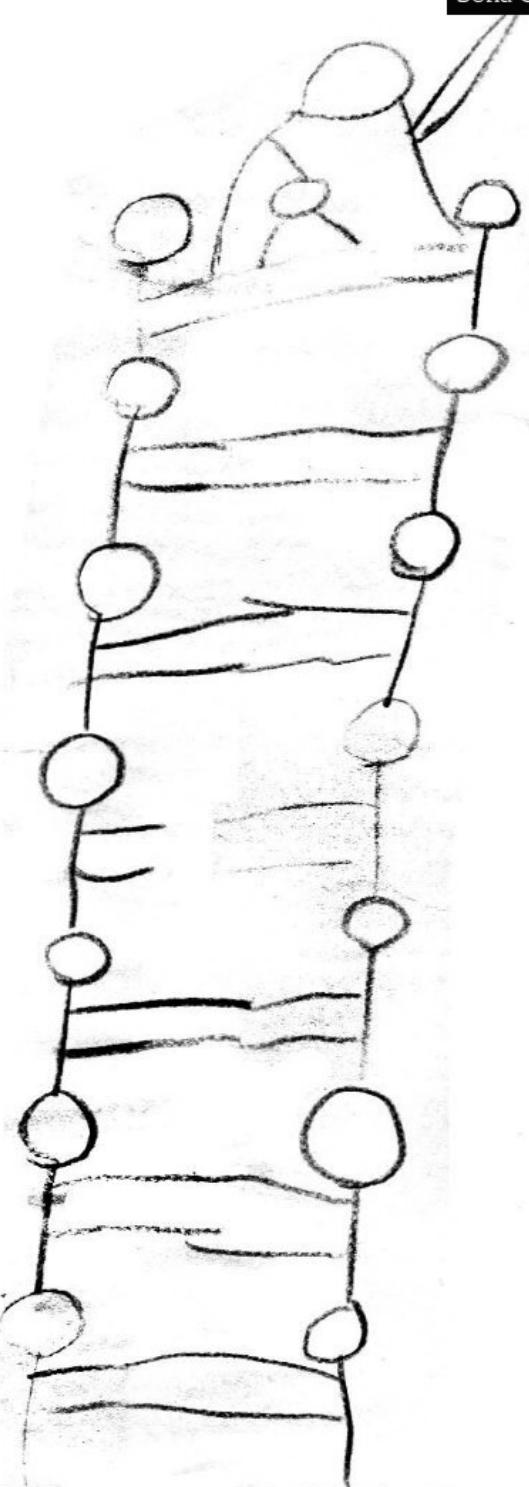
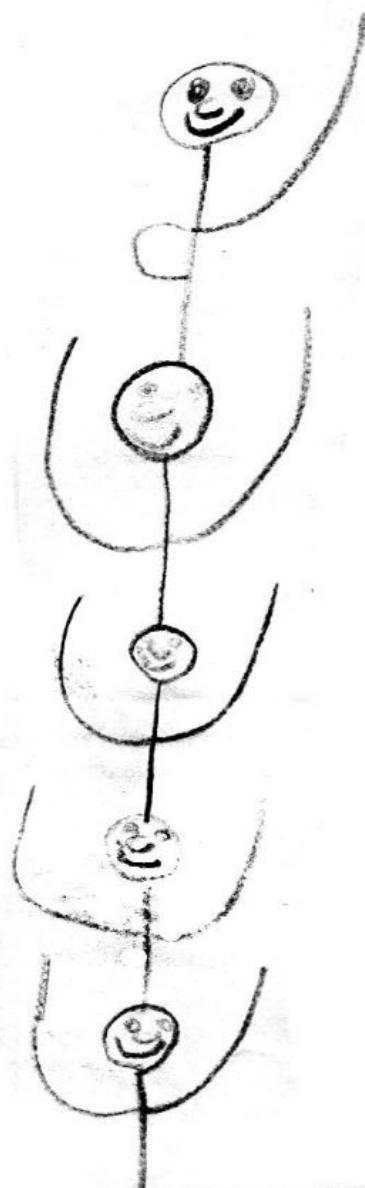
CERYGRES MOLINS DE REI - BCN

El diari Avui, a banda de la fotografia de la portada, també ens dedicarà tota la pàgina 24

La Canalla pinta

Sofia Garcia

SOFIA

castellers de
barcelona. ❤

La meva evolució

Ha sigut molt gran. Quan vaig entrar a la Colla l'any 2015, no feia molta cosa; bé, normal, acabava d'arribar a la Colla, a part que jo tenia molta por de pujar i fins i tot em feia por fer l'escalfament, però a poc a poc vaig anar perdent-la fent espalieres, poms i algun castell de 4 a fora, i va arribar un moment en què vaig fer el meu primer 4 de 7 d'enxaneta al País Basc. Jo estava molt contenta però sabia que no faria gaire més d'enxaneta, perquè ja no en tenia la mida, aleshores, em van començar a posar de dosos i l'any següent, o sigui el 2016, em vaig estrenar a la rengla del 5 de 7.

Posteriorment vaig passar un temps sense fer res, però després de molts assajos, com que em deien que tenia mida de dosos, em vaig estrenar al pilar de 6 d'aixecadora el 2017; però sols va ser carregat, aleshores després em van dir si volia repetir però un pis menys i vaig fer el pilar de 5 descarregat a la mateixa diada.

El 2017 no feia molts castells però després de molts assajos intensius vaig debutar a Màrtirs en un 5 de 8, i en una altra actuació

Laia Muñoz Sarasa

que no me'n recordo de quina era vaig fer el 4 de 8, i amb el 3 de 8 tampoc recordo on em vaig estrenar. Em vaig ficar súper contenta perquè havia fet castells que per a mi eren molt grans i crec que per a la Colla també, notava que cada cop era més de la Colla, de la família castellera, i així va ser: en el Concurs del 2018 vaig fer la meva primera torre de 8 perquè la Saray (una amiga meva) es va trençar el dit gros de la mà; encara que no s'hagués fet mal a l'actuació, i jo no hagués anat a la torre ni al tres, m'hauria fet feliç que la Colla descarregués aquests dos castells, i el 4 de 9 amb folre també, obviament.

Aquest any per fi soc una dosos gran, he fet molts cops el 4 de 8 i també el 3 de 8, la torre de 7 també la vaig fer jo, i va ser la meva primera perquè vaig passar directament a la de 8. Això són coses que no feia abans, perquè no tenia tanta experiència, i ara estic preparada per a l'Aniversari del 50è, al qual aniré amb totes les forces del món casteller, faci o no faci castells, i volia dir que això no hauria sigut possible sense la Tècnica de Canalla i per descomptat el cap de Colla i la millor referent del món!

Gràcies per confiar tots en mi!

Passatemps

Robert Saugar

Mots circulars

Trobeu els mots detallats, de manera circular i en el sentit de les agulles del rellotge.

Una lletra pot formar part de més d'una paraula, i a més, pot formar part en més d'una posició dins el mateix mot.

De 4 lletres

MATÓ
CAVA
SENY
FAIG
XALA
POMS

De 5 lletres

RADAR
LLULL

De 8 lletres

CASTELLS
SARDANES
FOGUERES
BASTONERS
TABALERS
AVELLANA
TARONGES
ARTIDE
GUISSONA

De 9 lletres

LLEVANTOL
ANGLESOLA

De 12 lletres

BOTIFARRADES
MANDONGUILA
CARNESTOLTES
TRENCADISCOS

De 16 lletres

ULLASTRELLENQUES

M Y A R T D U E B L Q M W G N I B P E I F O G H O
O S S S I V T C F P I M N A J J R Ç E U S D U T Q
W E E L C A S K Ç B O T I Z I M A X R W E R E V M
A U Y K S F T D O S F R F Q G O T S M L A P J O R
Q D D P L L E H W E M S A G O W F B J U H G C A F
W I A X I Ç V S Ç D A R R A I K X D Ç F O T S K E
E Y A I E F A F R W U I A D C Q U P U L L A S V M
H R U K Q G I W V B D O E S Z Y D W S W C W T E Q
A N G G C N E E P X H V A V E S N P E V X A R H N
L S L Q P J O Y I O U N A N L D A O U D A L E V I
O S E I N D M A N D T H N A L W K F Q N E L L L E
H Z V A F H A N G O L T T W X O D I E Ç D G O F V
O O M N E U L B G N P D E I Z B Ç T J I Ç X T N A
L E G F G L L I U G U I Q S S P P S A R F I Ç W O
O I C A B N C X V A Y S V L M A K S K D O V C A Ç
E X A V H N S T L N O S R D O R T E N A B E X D J
B Z E V A C N A J U C A R N Q I Z P F Q G C T E U
V L S O Q B J H G Ç S N V E C D B N V B S Z M Y S
J Z K T A B N I W A E E Q S F Q R I Q T H K A Z H
K M E S M A G U Z P T L O T A S O Y T D R T R E N
S Z V R E L L J B M X O Y J T B Ç S E Ç F S S J C
P C B Ç A L U U O I J D W T Q R R Y N P O O G Y A
B A S F L I O H P G T A R A F G L H U V H S S I D
R R T P C Z J F N L S K O Z Y P O O N P A K K B T
E N O X P R M M U L E G N P J S M Y S D I W H C S

Jeroglífic

Nom de polític català i republicà.

Sudoku extrem

Emplena les caselles buides amb els números que falten, de l'1 al 9, sense que es repeteixin ni en fila, columna o regió de cel·les.

2				4	8		
	9	5		7		3	
			6				
				1			
4	3					5	
6		3	8	4			
4	7	2			5		
	6						
2				6	9		

El dibuix secret

Cal resseguir la numeració des del número 1 per descobrir el que amaga el dibuix secret.

Recordant

Maria Assumpta Durà i Guimerà

In memoriam: Cinto

*La roda de la vida
ha deixat de girar per tu
Ja li havies pres la mida
Això no ho nega ningú.
Així ha arribat el dia
que el teu cos més no ha pogut.
Mal llamp de malaltia
ens ha deixat a tots fotuts.*

*'niré ballant per les places
l'Àliga no oblidarem
I amb pinya i les manasses
grans castells aixecarem.
Només hi resta un toc
per seguir les tradicions
que no hi falti el foc
i uns gegants amb condicions!*

*I he dit així la cosa
ho he dit amb sentiment.
T'ho he cantat amb glossa
amb profund abatiment.
Ara aquí jo ho aturo
perquè has estat bon company.
Per 'xo jo t'asseguro
que et recordarem cada any.*

Merci!

Frederic Planas

Quan vaig saber de la mort del Cinto, i passada la impressió del xoc inicial, vaig intentar superar la tristor amb el record. I a fe que de records n'hi havia un cabàs.

Va entrar a la Colla l'any 1996, i ho va fer amb tota la família. Això, que passa força sovint, ja no ho és tant si en aquest cas es tracta de sis membres (l'Arnau ja va "néixer" a la Colla).

Com en tants d'altres casos, el nivell de compromís va ser absolut. Ara bé, com podiem preveure que aquest nivell es mantindria inalterable durant anys i anys... i encara més anys?. I no sols això sinó que, tant ell com la Carme com tots i cadascun dels seus fills també han pagat a la Colla amb la moneda que cap banc pot distribuir: l'assistència, la implicació, la perseverància, el compromís, la cordialitat i tot allò que fa que una colla castellera tingui aquell valor afe-

git que segurament no tindran altres activitats. I si hi afegim que aportaven una furgoneta per acabar portant a l'actuació a tots el qui no cabien a l'autocar...

De totes les aportacions que ens va fer en Cinto –i no l'he esmentat abans–, la que coneix més de primera mà era la seva capacitat de treball.

A poc d'entrar ja vaig sospitar aquesta qualitat i només un any més tard d'arribar ja va entrar a la Tècnica de Pinyes. I així com a cops, una vegada dins, penses que t'havies precipitat amb la decisió i no funcionarà, amb el Cinto... va funcionar. I mireu si va ser encertat que hi va estar durant 18 anys seguits.

És que hi ha estat més anys i això es deu a que era una aposta segura. Venia a tots els assajos, a totes les actuacions, a tots els congressos. I treballava, i treballava constantment i acceptava totes les decisions

que podies pendre. No era d'aquells de "com que no hi estic d'acord, plego", era dels que "no ho veig igual que tu però digue'm què haig de fer".

Optimista absolut era especialista en acabar soques impossibles encara que fos posant a tota la gent que estava al bar i que sabíem que no baixarien. Apa que no ens discutíem per aquest fet!, "però si aquests no s'hi posaran!" -li deiem-. "Sí, que ara parlo amb ells" -s'afanyava a respondre-.

Era reaci al protagonisme i s'estimava més estar en un segon pla. Això potser es veu reflectit en que només va ser el cap de Pinyes durant un any, el 2005. Això no vol dir que defugís responsabilitats, de fet era un dels millors "apagafocs" amb qui he treballat

mai; anava a donar explicacions a qui fes falta i intentava constantment llimar diferències. Especialista en tractar amb la gent, feia bona una afirmació del Sergi Udina (cap de colla 2009) de que la Tècnica de Pinyes era la més difícil de totes doncs no tractava amb un reduït grup de castellers com el tronc sinó amb un munt que omplien la pista i que calia tractar-los de manera diferenciada. Doncs de tot això, i molt més, el Cinto en sabia un niu.

De la mateixa manera que ens va passar amb l'Oriolet, amb la pèrdua del Cinto la Colla hi perd un valor afegit tan gran que no sabrem quantificar i que només podrem compensar -i això només en part- si hi aportem tots una mica del que hem après d'ell.

Pere Rovira

Ens ha deixat en **Rafa Pérez Zayas**, casteller actiu de la Colla durant les dècades dels 80 i 90, que va arribar a ser baix de castells de 8.

En Rafa vivia a la mateixa escala d'en Josep Sala i meva, al carrer Navas, on els Castellers de Barcelona fèiem l'assaig dels dissabtes. És per això que coneixia la Colla i amb el seu fill Dani van participar molt activament fent castells, tal com diu el Tete en el seu bloc, i van compartir moments de canalla tots dos.

En Rafa sempre s'ha sentit Casteller de Barcelona, tant quan estava en actiu els anys 80 i 90, fent castells o participant en les activitats de la Colla, com després que, gràcies també a la seva vinculació amb l'Esbart Sant Martí, ens facilitava els focus que il·luminaven l'escenari dels Dies de la Colla, que fèiem al local antic del carrer Rossend Nobas.

També ha estat el nostre gran ambaixador al Clot, donant a conèixer els Castellers de Barcelona al barri i a les altres entitats d'aquest a través de la Federació d'Entitats.

En aquest darrers anys, al Rafa li feien molta il·lusió les matinades, quan els grallers i castellers paràvem al carrer Navas, per fer un pilar i que els grallers facin el toc de lluïment. Aquestes últimes matinades va baixar al carrer per seguir-les, just quan ja marxaven els castellers i grallers, i li vaig dir: "Rafa, has fet tard". I em va con-

En Rafa sempre s'ha sentit Casteller de Barcelona, tant quan era actiu com posteriorment, gràcies a la seva vinculació al barri

testar que s'havia adormit.

Rafa, sempre estaràs al nostre costat, per tot el que has fet per la Colla, per la integració al barri que sempre has volgut i la bona persona que sempre has estat. Ens veurem allà dalt, aneu-vos ajuntant tots els Castellers de Barcelona que en

aquests 50 anys de la Colla ens heu deixat, que ja podeu fer bons castells.

Peter Wilson

Juan Antonio Morales, més ben conegut en l'entorn casteller com "Morales", era un casteller nat, malgrat que no va néixer a Catalunya. Se sentia molt orgullós de portar la camisa vermella de la Colla i ocupar el seu lloc favorit a la rengla, malgrat que en els

darrers anys no podia assistir a les actuacions a causa de les seqüeles d'un accident de moto i després per la seva malaltia, però segurament on sigui estarà seguint les actuacions i cridant "visca els Castellers de Barcelona!".

El dia que el Clot i Sant Martí van morir

Xavier Martí

Feria anys que Ildefons Cerdà havia dibuixat la seva proposta per al creixement de Barcelona i alguns de menys que s'havien enderrocat les muralles. Tanmateix, la capital catalana no tenia espai per a créixer. Durant algunes dècades, el seu ajuntament maldava davant el govern central per aconseguir l'annexió dels municipis del voltant. I finalment ho va aconseguir, amb un argument de pes, en una època de vaques magres per a les arques de l'Estat: la pressió fiscal que exercia l'Ajuntament de Barcelona sobre els seus ciutadans era més gran que la que suportaven els habitants dels pobles de la rodalia. Fou així com succeí, si aquests s'agregaven a la capital, la contribució urbana s'igualaria (per dalt, obviament), cosa que succeiria en 10 anys.

El Reial Decret d'agregació, de 20 d'abril de 1897, signat per la reina regent Maria Cristina, feu que el Clot, que havia estat l'origen de Sant Martí, passés a ser un barri més de Barcelona, com ho serien en la mateixa data els municipis de les Corts, Gràcia, Sant Andreu del Palomar, Sant Gervasi de Cassoles i Santa Maria de Sants. Un

El govern de l'Estat es va mostrar inicialment reticent a l'annexió a Barcelona dels municipis que l'envoltaven per por a que pogués fer ombra a Madrid

dels actuals símbols de la gran ciutat (la Sagrada Família) va aconseguir els primers permisos d'obres a l'ajuntament de Sant Martí de Provençals. Per la seva part, el municipi d'Horta va ser annexionat el 1904 i el de Sarrià, el 1921. Només el terme municipal de Sant Martí ja era superior al de Barcelona, que, amb catorze quilòmetres quadrats, no era gaire més gran que l'actual Districte de Ciutat Vella.

Sobretot, no fer ombra a Madrid

Aquestes annexions tenien els seus detractors, per bé que a la majoria de la població li era indiferent:

d'una banda, les elits econòmiques de cada poble, atès que haurien de desemborsar més diners en impostos. I, de l'altra, paradoxalment, el mateix govern central, ja que veia amb reticència la formació d'una gran ciutat que, d'alguna manera, fes ombra al poder que exercia Madrid. Fins i tot, l'oposició mostrada per Sant Andreu del Palomar (el seu ajuntament arguïa que distava més dels sis quilòmetres que exigia la llei perquè un municipi n'agregués un altre) va ser defensada als tribunals de

El Pla de Barcelona al 1890 ones poden veure els diferents municipis annexionats pocs anys abans i la distància i extensió respecte a la ciutat de Barcelona

L'Avinguda Meridiana cap el 1900 en una imatge de l'arxiu de Jordi Morell

l'Estat per qui en seria president, Nicolás Salmerón. Aquest municipi, però, va aconseguir una petita victòria: una corba a l'avinguda Meridiana per tal que no creués el seu nucli antic.

Barcelona estava considerada plaça militar de primera, la qual cosa volia dir que no podia enderrocar les muralles que la constrenyien. La població, que a causa de la industrialització passà dels 30.000 habitants de 1717 als 183.000 de 1857, vivia en condicions d'absoluta insalubritat en habitatges de creixement vertical ben precari, a tocar de les fàbriques i amb un índex de mortalitat infantil que feia que un de cada quatre infants no arribés a complir cinc anys. La necessitat de creixement del municipi era, doncs, ben peremptòria. Com a primera mesura, el 1846 les autoritats van prohibir la instal·lació de nous vapors a l'interior de la ciutat.

Sis anys abans d'aquella prohibició, l'Ajuntament convocava un concurs amb un objectiu ben concret: “*¿Qué ventajas reportaría para Barcelona, y especialmente su industria, la demolición de las murallas que circuyen la ciudad?*”. El permís per al seu enderroc va arribar el 1854 i, a partir d'aleshores, el Consistori barceloní va pensar en eixampliar el municipi. Un posterior concurs, des del govern central, es va adjudicar a Ildefons Cerdà, tot i que el guanyà Antoni Rovira i Trias.

40.000 persones a la Rambla, en contra

Per a la construcció i desenvolupament d'aquell Eixample, Francesc de Paula Rius i Taulet, l'alcalde el 1874, va iniciar un expedient per a aconseguir l'annexió dels pobles de la rodalia. Aquests s'hi van oponer.

sar. I ho van fer davant del govern de l'Estat posant el dit a la nafra de Madrid tot argumentant que Barcelona pretenia “*disputar a la capital de la Monarquía la supremacía que en diversos órdenes y muy en particular en población tiene sin disputa sobre Barcelona*”. Els pobles del pla s'havien oposat en bloc a l'agregació. El rebuig va arribar al seu moment àlgid el 1889, quan unes 40.000 persones d'aquells pobles es van manifestar a Barcelona a favor de mantenir l'autonomia municipal. Van baixar per la Rambla, van continuar per l'actual passeig de Colom i al Palau de la Duana es

van reunir amb el cap polític o governador civil. Durant dues dècades, els intents es van veure frustrats per qüestions polítiques, tot i que, en alguna ocasió s'havia argumentat, fins i tot, la pèrdua de l'expedient corresponent!

Sembla ser que el van trobar més endavant. Sobretot quan l'1 d'abril de 1897 els representants del Consistori barceloní es van presentar a Madrid per comunicar que no podien fer front a la taxa extraordinària assignada pel govern per ajudar a l'exèrcit a la guerra de Cuba, Puerto Rico i Filipines. Però sí que podrien si el seu ajuntament s'annexionava els municipis del voltant. Només set dies després s'autoritzava l'agregació i el dia 20 s'emetia el Reial Decret que en donaria compliment.

Amb el Decret d'Agregació, Barcelona passava a tenir, de cop, el triple de superfície i 510.000 habitants, el conjunt metropolità líder a la Península, per davant de Madrid, Lisboa i València, lloc que perduria fins al final de la Guerra Civil. En el moment de l'agregació, tant Gràcia com Sant Martí havien superat els 35.000 habitants, per davant de la segona ciutat de Catalunya, que era Reus, amb 30.000. Amb l'annexió la capital catalana representava el 0'25 de la superfície del país i passava a concentrar més del 25 per cent de la població. El nou ajuntament es va constituir el dia de Sant Jordi.

Parafrasejant Enric Calpena amb el títol del seu llibre *El dia que Barcelona va morir*, que fa referència a quan les tropes d'Al-Mansur van entrar a la ciutat, hom pot dir que, el 20 d'abril de 1897, Sant Martí va morir com a municipi. Un municipi el document més antic del qual data de 1359.

La pressió recaptatòria de l'Ajuntament de Barcelona era més gran que la dels ajuntaments del voltant: amb l'annexió, la fiscalitat s'igualaria per la banda alta

Ahir castellers, avui polítics

Toni Mañané

Sovint als assajos, entre prova i prova o a les actuacions, veiem grups de castellers que fan tertúlia sobre els fets polítics que ens afecten. Les recents eleccions municipals del 26 de maig de 2019 han portat la cadira municipal a tres companys castellers, en Josep Mª Padullés Altisent "Padu", la que va ser cap de colla nostra Eva Baró Ramos i l'Albert Gil Gutiérrez.

Josep M. Padullés, alcalde de Sant Martí Sarroca

En Josep Maria Padullés (1953) va formar part de la Colla entre els anys 1981 i 1985, destacant per la seva participació als pilars, essent segon en el primer pilar de 6 carregat que va fer la Colla a Banyeres del Penedès l'11 de setembre del 1982 (vegeu URC 21). Durant les obres de condicionament i millora de l'antic local del carrer Rossend Nobas, 33, en "Padu" va tenir un paper

molt important, així com va contribuir a tasques administratives de la nostra entitat.

L'any 1985 es va casar i per motius laborals va traslladar-se a Sant Martí Sarroca, a l'Alt Penedès. Durant la cerimònia de casament, la Colla fa fer una torre de 7 que va quedar com a carregada.

Notari de professió, ha estat molt vinculat a Sant Martí Sarroca, on va fundar el primer grup operatiu de l'Agrupació de Defensa Forestal (ADF), i és patró de les Fundacions l'Espiga i Vallformosa. Es va presentar a les darreres eleccions municipals com a cap de llista de Foment Martinenc (no confondre amb l'ateneu del carrer Provença), agrupació independent i transversal que agrupa a un nombre important de veïns. En l'actualitat és l'alcalde de la població.

L'Eva Baró (1974) és llicenciada en Psicologia i especialista en metodologia de recerca en ciències socials i de la salut per la Universitat de Barcelona.

L'Eva Baró, regidora de l'Eixample

Membre dels Castellers de Barcelona, va ser la segona dona cap de colla del món casteller, als anys 2007 i 2008.

Vinculada a ERC, ha estat diputada al Parlament de Catalunya (2018-2019) i escollida Regidora de Barcelona a les darreres eleccions municipals. Actualment és la Regidora Presidenta del Districte de l'Eixample. Al juliol d'enguany va dimitir com a Diputada del Parlament per ocupar un lloc a la Diputació de Barcelona.

També tenim coneixement de l'activitat política de l'**Albert Gil**. Casteller actiu durant la dècada de 1990 formava part de la nombrosa "nòmina" de mans altes de què disposavem en aquells anys (Xufla, Farreny, Penas, Roig, Ensenyat, Ribas, Estapé, "Janillo", Caus, etc.). Membre de la Tècnica de Pinyes, es va especialitzar en el tres per sota i juntament amb l'Albert Regola i en Jordi Codina "Ganyips" va ser l'impulsor dels intents de 3 de 8 aixecat per sota dels anys 1995 i 1996.

Després de les eleccions d'enguany ha reeditat el mandat com a alcalde de la Roca del Vallès sota les files d'ERC.

Precisament el vam poder retrobar a la Diada de Colles Filloles on va venir en representació de la desapareguda colla dels Castellers de la Roca.

L'Albert Gil, alcalde de la Roca del Vallès

Solucions als passatemps

Jeroglífic: Valentí Admirall

Sudoku extrem

3	2	8	7	4	5	6	9	1
5	1	6	8	3	9	7	4	2
4	7	9	2	6	1	5	8	3
7	6	1	3	5	8	4	2	9
8	4	3	9	7	2	1	6	5
9	5	2	4	1	6	3	7	8
1	8	4	6	2	3	9	5	7
6	9	5	1	8	7	2	3	4
2	3	7	5	9	4	8	1	6

Mots circulars

